

Yüreğimizde öfke, bilincimizde cesaret; BEŞLER!

TKP/ML TIKKO, geçtiğimiz günlerde yaptığı bir açıklama ile 2 Şubat 2011'de şehit düşen 5 kadın gerillanın mezar yerlerini açıkladı.

Bunun üzerine gerillaların aileleri, yoldaşları ve Dersim'deki devrimci, demokrat ve yurtsever güçler,

yola düştüler ve devletin tüm engelleme saldırılarına karşı cenazeleri bulunduğu Xozat'tan sloganlar eşliğinde aldılar.

Dersim Merkez'e getirilen cenazeler, Malatya Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

Sayfa 15

Hayatın boyunca haksızlıkların karşısında ol, e mi!

Sayfa 13

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 103 Gerçekler devrimcidir!

29 Mayıs-4 Haziran 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

M&T Reklam işçisi Gebze'de direniyor / Sayfa 05

Özgür Gelecek'ten

Bu sayımızı iyi okuyun!

Merhaba

Gazetemizin bu sayısında Soma'nın dinmeyen acısını ve sokaklara saldırdığı ateşini yansıtmaya devam ediyoruz.

Geçirdiğimiz bu son günlere bir göz attığımızda devletin "kırmızıçizgilerini" nasıl kan ile koruduğunu görebiliyoruz. Sömürü üzerine kurulu düzenlerini sürdürebilmek için Soma'da yüzlerce madenciyi katletmek ve sayısını bilemediğimiz kadar madenciyi de maden ocağına gömmek de fitratlarında var, Rojava sınırında Saada'yı katletip, 13 yaşındaki bir çocuğu kör etmek de, cemevinde cenazeye katılan Uğur'u, aynı gece Ayhan Yılmaz'ı katletmek de...

Neyse bu konulara girersek, söyleyecek çok söz olduğundan çıkamayız. Bu konuda çok çeşitli yazılarla karşınızdayız bu sayı. Hem Soma ile ilgili yazılarımızın ilginizi çekeceğini düşünüyoruz hem de sayfa 7'de **Demokratik İslam Konferansı** vesilesiyle Marksistler ve dine yaklaşım konusunda yazılan yazının... (Bu arada aslında kadın sayfası olan 7. sayfayı, kadınlardan izin alarak, işgal ettik. Umarız, kadın okurlarımız bizi bu kezlik affeder.)

Ayrıca sayfalarımızda 5 Kızıl Karanfilimizle ilgili çeşitli yazılara da yer verdik. Onların anıları, özlemleri içimizde; bilinçleri yüreğimizde kalacak hep! Onlar yaşıyor, savaşıyorlar!

Kanla beslenip halkı katledenler

Partizan öfkemizden kurtulamayacaklar!

SOMA'DAN GEZİ'YE DİRENİŞE, EYLEME!

Soma katliamı ülkemizdeki sınıflar mücadelesinin durumunu da gözler önüne serdi. İlk bakışta ortaya çıkan gerçek, ülkemizde kıyasıya bir sınıflar savaşının sürdüğüdür. Gezi İsyanı'nın yıldönümüne yakın bir tarihte yaşanan katliam, bu anlamıyla halen devam eden faşizmin krizini de derinleştirmiştir. Gezi'de sokağa çıkan ve bir daha geri dönmeyen kitleler, yine sokaklarda ve barikat başlarındalar. Gezi İsyanı'nın yıldönümünde, bütün barikatların konusu Soma ve işçi sınıfı ile faşist saldırılar olacaktır.

Soma katliamının ardından Rojava sınırında katledilen iki çocuk annesi Kürt kadın, Okmeydanı Cemevi'nde polis tarafından hedef gözetilerek katledilen Alvi genç örneğinde olduğu gibi faşizm yüzer yüzer, birer birer katletmeye devam ediyor. Yeter ki iktidarları sürsün!

Kanla beslenip, halkı katledenlere karşı sessiz kalmadı bu halk, sessiz kalmayacak da! Partizan öfkesinden nasibini alacak olan egemenlere en iyi cevap; Gezi'den Soma'ya direniştir!

Soma katliamına ilişkin değerlendirme/yorum yazıları/eylemler

Soma katliamından sonra.../02

"Yuh" artık!/03

Bir yarı-feodalizm örneği: DAYIBAŞILIK!/08

Soma ve liberallerin sızlayan vicdanı/09

Meşaleyi Kaypakkaya'dan aldık, ağıt yaktıma değil, hesap sormaya/10-14

Gündem

"Yuh" artık!

Sayfa 03

Pusulâ

Gezi'nin yıldönümünde... (2)

Sayfa 11

Soma Katliamı'nın ardından AKP memuru medya dahil olmak üzere iş güvenliği tartışmaları gündemin önemli bir bölümünü işgal eden konulardan biri. Oysa pek çok meslek odası iş güvenliği ile ilgili yeni düzenlemelere çok önceden itiraz etmiş; devrimci, demokrat basın ve kesimler konuyu gündeme getirmeye çalışmıştı. Fakat burjuva feodal sistemin karar alıcıları ve bilim savunucuları "meselelere ideolojik yaklaşıyorsunuz" diyerek eleştirileri hasır altı ettiler.

Halbuki belirtmiştik; bir iş güvenliği uzmanı hem şirketten maaş alıp hem de maaş aldığı şirketi denetleyemez. Denetleyemez, çünkü işini kaybetme korkusu olur. Denetleyemez, çünkü "tehlikeli" sınıflandırılan iş kollarında her gün beraber çalıştığı insanların hatalarını göremez. Aynı düzenlemeler yapı denetim kurumları için yapıldı. Yapıldığı dönemde de halen de konu ile ilgili devrimci, demokrat kesimler benzer eleştirileri getirdiler. Bir özel yapı denetim kurumu hem inşaat firmasından ücret alıp hem de bu firmayı "denetlemektedir". Yarın yaşanabilecek bir deprem ya da benzeri felakette Soma'da yaşanan katliamın bir benzerine davetiye çıkarılmaktadır.

Yine benzer düzenlemeler otomobillerdeki LPG tankları için, kullanımda

Soma Katliamı'ndan sonra...

olan apartmanlarda asansörler için hayata geçirildi, geçiriliyor. Buraların denetimi özel kurumlara yaptırılabilir. "Bastır parayı, al geçerli raporu" diye özetlenebilecek bir yapı, tüm denetim kurumları için hayata geçiriliyor.

Peki bu düzenlemeler ideolojik değil midir? Bu düzenlemeler kimin lehine, kimin aleyhine? Evet meselelere ideolojik yaklaşıyoruz. Diğer bir deyişle her konuya, probleme dünya görüşümüzün penceresinden bakıyoruz. Yukarıda andığımız tüm düzenlemeleri yapanlar da meselelere ideolojik yaklaşıyorlar. Aradaki fark şu ki bizim dünya görüşümüz halktan yana, emekten yana onların ki ise ağalardan, patronlardan, sermayeden yana.

Aynısının Kahverengisi...

Soma katliamının ardından Tayyip daha önce yine bir madende gerçekleşen iş cinayetiyle ilgili söylediği sözleri tekrarladı; "böyle kazalar normal", "bu işin fitratında var."

Elbette bunun ardından pek çok kişi ve kurum bu saçma sapan sözlere tepki gösterdi. "Madem bu işin fitratında ölüm var, neden Almanya'da 40 yıldır kimse ölmüyor?" diye sordu pek çok kesim. "Soma'da katliamdan 3 gün önce karbonmonoksit ölçümleri normalin 10 katı olduğu halde işçiler çalıştırılmıyorsa 301 insan ölür müydü?" diye sordu haliyle. "Taşeron sistemi olmasaydı, devlet olanaklarıyla, bu sermaye grubunu desteklemek için, çıkarılan her kömürü satın alacak

anlaşma olmasaydı, böyle olur muydu?" dedi insanlar normal olarak.

Şu an herkes biliyor ki, söz konusu maden şirketi gerekli güvenlik önlemlerini almadığı için, devlet gerekli güvenlik önlemlerinin alınmamasının yolunu açtığı için resmi rakamlara göre(!) 301 insan öldü. Aslında öldürüldü.

Bu şartlar altında elbette hükümet eleştirilecekti, elbette siyasal sorumluluk en az idari sorumluluk kadar öne çıkarılacaktı. Fakat bu "eleştirilerden" biri, gündemde eleştiri olarak değil hükümetin kendini meşrulaştırma aracı olarak yer buldu. Halk TV'nin programına canlı bağlantı yapan Yılmaz Özdil "Başbakana katılıyorum, bu yönetim altında bu kaza normaldir, hatta müstahaktır" sözlerini söyledi. Elbette AKP memuru medya açısından bu sözleri söyleniş biçiminden kopartarak işlemek çok zor olmadı. Özdil'in başbakanla ilgili sözleri çıkarılıp "müstahak" sözü cimbızlanarak AKP memuru basının gazetelerini ve televizyonlarını süsledi. Özdil ise kinaye yaptığını, elbette işçilere üzüldüğünü çeşitli biçimlerde ve çeşitli kereler açıkladı.

Özdil'in niyetini okuyacak değiliz.

Aleviler ayakta!

İstanbul: Soma'da gerçekleşen işçi katliamı ve ardından Okmeydanı'nda 2 Alevi gencin polis kurşunuyla katledilmesinin ardından 25 Mayıs günü ülke genelinde Alevi kurumları sokaklara döküldü. İstanbul'da Şişli'de bir araya gelen binlerce insanın katıldığı açıklama, adeta miting havasında geçti.

Kitlenin Osmanbey'e yürümesiyle başlayan eylemde, Gezi İsyanı'nda ve sonrasında katledilenlerin isimleri "yaşıyor" sloganlarıyla haykırıldı ve "Yitirdiğimiz tüm canları sahiplenmeye devam edeceğiz. Korkmuyoruz, burada-

Bunun yanında konuşmanın tamamı dinlendiğinde başbakanın sözlerinin eleştirilmeye çalışıldığı söylenebilir de Özdil bu tarz bir yorumu ilk kez yapmıyor. Daha evvel İzmir 1 Mayıs'ına polis saldırısı ile ilgili Yeni Asır Gazetesi'nde "denize dökme" çağrışımli manşet, Ahmet Türk'ün Sam-sun'da yumrukla saldırıya uğramasının ardından yaptığı "müstahak" yorumu hepimizin hafızalarında. Dahası Özdil'in sözleri üzerinden yürüyen tartışmada kimileri tarafından "AKP'ye oy verene müstahak" görüşü açık açık savunuldu. Esasen merdi kıpti şecaat arz ederken sirkatin söyledi.

Biliyoruz ki Özdil vb.'lerinin halka karşı tutumlarında AKP zihniyetinden en ufak bir farkı yoktur. Halka tepeden bakarlar, onlara göre en zekiler, en doğrular onlardır, halk bilemez, anlamaz. AKP'nin, yıllarca savundukları Kemalist politikaların yarattığı zulmün doğal sonuçlarından biri olduğu gerçeğinden hiç bahis açmazlar. Bugün dillerinden düşürmedikleri birbirlerine karşı küfre varan ifadeleri aslında onlar açısından üzücü, zira günü gelince aynı çöp sepetinde buluşacaklar.

yız. 'Biz dönmeye değil, ölmeye geldik' diyenlerin soyundanız" denildi. Açıklama "Bir olalım, iri olalım, diri olalım. Dava insanlık davasıdır" sözleriyle sona erdi. Kitlenin yeniden Mecidiyeköy Meydanı'na yürüdüğü eyleme **Berkin Elvan**'ın ailesi de katıldı.

Saraylarda halk için adalet yok!

Kartal: Kartal Adliyesi'nde, Gezi İsyanı sırasında polis terörü sonucu hayatını kaybeden **Mehmet Ayvalıtaş**'ın üçüncü duruşması 22 Mayıs günü görüldü. Mahkeme sanığın gelmemesi ile yine ertelendi.

Ayvalıtaş'ın katledilişinin ardından nerede ise bir sene geçmesine rağmen sanık hala mahkemeye getirilmiş değil. Bugün aylardır sonuçlanamayan davanın 3. duruşması görüldü. Mahkeme başlamadan aralarında, **Partizan, Yeni Demokrat Kadın, Yeni Demokrat Gençlik**'in de bulunduğu birçok devrimci ve demokrat kurum "adalet sarayının" bahçesinde, "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları ile toplandı. YDG, Partizan ve YDK, metrodan, "Bu dava senin davan Mehmet için ayağa kalk" pankartı açarak Adalet Sarayına yürüdü. "Adalet Sarayı'nın önünde, üzerinde Gezi şehitlerinin resmi ve "Gezi şehitlerinin hesabını düzenin değil halkın adaleti soracak" yazılı büyük bir pankart açıldı.

Katiller rahat, halk isyanda

Adliyede duruşma devam ederken dışarıda da bir forum gerçekleştirildi. Forum başlamadan önce Gezi şehitleri ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından, "Soma'dan Gezi'ye adalet istiyoruz" sloganları atıldı. **Limter-İş** Sendikası Genel Başkanı **Kamber Saygılı** ve HDP İstanbul İl Eş Başkanı **Şamil Altan** konuşma yaptı.

Altan'ın ardından **YDG** adına yapılan konuşmada, Ayvalıtaş'ın Gezi'de sokağa dökülen milyonlardan sadece biri olduğuna ve tüm Gezi şehitlerinin davalarının takipçisi olacaklarına değinildi. 26 Mayıs'ta ise Ethem Sarısülük davasında, "Bu dava senin davan, Gezi şehitleri ölümsüzdür" şiarı ile Ankara'da olacaklarını söyledi. YDG'nin ardından **Partizan** adına yapılan konuşmada, Gezi İsyanı'nın yoğun mücadele deneyimlerinin yanı sıra, Gezi şehitlerinin direnişin simgesi olduğu söylendi.

Devamında, bu devletin katliam politikasına Gezi'den Soma'ya taşıdığını ve daha fazla kâr uğruna işçilerin katledildiğine değinildi.

"Yaptıkları yasal değil aslında"

Konuşmaların bitiminde duruşma da sonuçlanmıştı. Avukatlar ve Gezi şehitlerinin aileleri bir açıklama yaptı. Mehmet Ayvalıtaş'ın avukatları sanık **Cengiz Akbaş** getirilmediği için davanın **22 Eylül**'e ertelendiğini ama sürecin hukuk çerçevesinde işlemediğini söyledi. Konuşmaların devamında avukatlar, 3 du-

ruşmadır tutuklama kararı çıkarmayan mahkemenin muhtemelen davaların dışında bu kararı alacağını ve mahkemede avukatların ve ailenin sorularına izin vermeyeceklerini söyledi. Adaletin kurduğu kalın adaletsizlik duvarını içeriden yıkmaya çalıştıklarını belirten avukatlar bütün meslektaş-

larını dayanışmaya çağırdılar.

Ayvalıtaş'ın babası mahkemenin bu tavrı karşısında sinirlerine hakim olmayarak sadece, "Onları Allaha havale ediyorum" diyebildi. Gezi'nin en küçük şehidi **Berkin Elvan**'ın anne ve babası da mahkemede idi. Baba **Sami Elvan** konuşmasında, "Bizim çocuklarımız boşuna ölmedi. Bu kadar adaletsizliğin karşısında sessiz kalmayı değil, mücadele etmeyi tercih ettikleri için öldürüldüler. Çocuklarımızın arkasındayız. Bizim çocuklarımız Soma'ya ve daha birçok katliama ses olacaklardır" dedi.

"YUH" ARTIK!

Halkı Tokatlayıp Tekmeleyenler Yetinmeyip Kurşunlayanlar Öfkemizden Kurtulamayacaklar!

"Yuh!" Böyle bağıyordu Soma'da halk katliamının birinci dereceden sorumlularına. Soma'ya gelip bir padişah edasıyla davranıp, üstüne üstlük "bu işin fitratında var" diyerek, adeta halkın acısıyla alay eden; bu da yetmezmiş gibi çıkıp halkı tehdit eden T. Erdoğan'a "yuh" çekiyordu! Halkımız İslamcıların "yeni" Türkiye'sinde devlet ve devlet gerçekliğiyle bir kez daha tanıştı. Bir kez daha diyoruz, çünkü bu tanışıklık Kemalilerin "eski" Türkiye'sinde de vardı. Ancak "yeni Türkiye"de yeni olan, hakim sınıf temsilcilerinin ilk kez bu kadar pervasız olabilmeleri, halkı tokatlayabilmek için, -beraberindeki it sürüleriyle birlikte-, bir markete hışımla dalabilmeleriydi. Gerçi hemen ardından TC faşizmi "olağan" reflekslerine döndü. Rojava sınırında genç bir kadını çocuklarının gözü önünde vurdu. Hemen ardından da Okmeydanı'nda Alevi bir genci kurşunlayarak, diğerini gaz fişegiyle vurarak katletti.

Türk hakim sınıflarının Osmanlı'dan devraldıkları sloganlardan biridir, "İnsanı yaşat ki devlet yaşasın!" Her fırsatta ve durumda bu sloganı kullanmayı pek sever "devletlüler." Ama halkımız genelde tarihten ve yaşamından bilir bunun koca bir yalan olduğunu! Bu nedenle bir yandan "Allah devletimize, milletimize zeval vermesin" diye dua ederken, diğer yandan da eklemeyi ihmal etmez; "Allah kimseyi devlet kaplarına düşürmesin!" Bu topraklarda halkımızın en "etkili" bedualarından biridir, "mahkeme kaplarına düşesin, sürüm sürünesin!" Çünkü halkımız kendi pratiğinden bilir bu topraklarda devleti yaşatmak adına insanların her zaman feda edildiğini, söz konusu devlet olduğunda halkın birer teferruat olarak görüldüğünü bilir. Sınıfsal içgüdüleriyle hisseder.

Ve o nedenle devlete dair her şeye belli bir mesafe ile yaklaşır halkımız. Hakim sınıflar bu mesafeyi devlete saygı olarak propaganda etse de, gerçekte asıl neden devletin halka yaklaşımında gizlidir. Bu topraklarda bin yıllardır süren "devlet geleneği"nin (biz sınıflı toplum okuyalım) halka öğrettiği bir gerçektir bu. Halk devletin işin içinde olduğu her gelişmede tereddütüdür, bir "acaba mı?" her zaman vardır aklında. Bu topraklarda halkın devlet açısından baş üstünde tutulduğu koca bir yalandan ibarettir. Halkımız bin yılların kendine öğrettiği gibi pragmatisttir. Bu açıdan gayet rasyoneldir.

Hakim sınıflar açısından belirleyici olan, önceliği olan devlettir. "Ya devlet başa ya kuzgun leşe"dir. Devlet kutsaldır ve bunun için halk her zaman feda edilir. Devletin hakim sınıflar açısından, işçi sınıfı ve emekçi halk üzerinde bir baskı aracı olduğu kadar, aynı zamanda yalan ve manipülasyon aracı olduğunu da ifade etmek gerekir.

Soma'da gerçekleşen katliam ve ar-

dından yaşanan kimi pratikler bu gerçeği fazlasıyla gösteriyor. İş öyle bir aşamaya geldi ki, "devletli basının" bir "madencilerin hükümeti zor durumda bırakmak için öldüklerini" söylemediği kaldı. Gerçi ufaktan ufaktan dillendirmediler de değil, bu katliamın bir "sabotaj", "paralelcilerin işi" olduğunu vb. Ama bu topraklarda asıl devlet gerçekliğinin "güzel örneği"ni Başbakanlık Müşaviri olduğu açıklanan yeni yetme bir muktedirin protesto için devletin arabasına bir tekme savuran gence attığı tekme ve ardından yaşananlar göstermiştir. "Başbakana yuh çekersen tokadı yersin" deyip halka tokat atan bir başbakanın yamağının böyle davranması şaşırtıcı olmasa da asıl daha sonra yaşananlar çarpıcıdır. Madenci gence attığı tekme nedeniyle ayağı incinen ve yedi günlük iş görmezlik raporu alan devletli, yaptığı açıklamada "provokasyona geldiğini" söylüyordu. Neyse kki göstericinin tekmesine kafa attığı ve bu nedenle mağdur olduğunu iddia etmedi!

Yaşanan bu arsız faşist saldırganlığın arka planında yatan, T. Erdoğan'ın iktidarını kaybetme korkusudur. T. Erdoğan korktuğu için saldırıyor. Halka yönelik tekme-tokat saldırganlığının ve hemen ardından da yandaşlarının aklara ziyan medya kampanyasına sarılmalarının nedeni iktidardan alaşağı edilmeleri korkusudur. Gezi İsyanı'yla başlayan yönetememe krizi, 17 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonuyla yaşanan it dalaşı ve hemen ardından yaşanan Soma katliamı; T. Erdoğan'ın yerel seçimlerde bir nebze olsun aldığı nefesi de kıstı. **T. Erdoğan nefessiz kalan bir canlının verdiği tepkileri veriyor.** İçinde bulunduğu durumdan kurtulmak ve nefes almak için şuursuzca halkı tehdit edip, tokatlıyor. Hemen ardından da "havuz medyası" aracılığıyla yoğun bir medya kampanyası başlatarak, katledilen madencilerin "şehit olduğu"(!?) propaganda ediliyor. Bunun yanında kimi Kemalîst faşistlerin Soma ile ilgili yaptıkları açıklamalar örnek gösterilip, halkın öfkesi onlara yöneltilmek isteniyor.

Elbet devamımız mahşere kalmayacak!

Kendisini "solcu" olarak tanımlayan ama katliama maruz kalan işçilere yönelik olarak "müstahak" diyen ve "niyazi" olduklarını ifade eden kimi tiplerin varlığı bir sorun olmakla birlikte, bunlar T. Erdoğan ve şürekasının suçlarının aklanmasına hizmet ediyor. Halk düşmanlıkları, başka halk düşmanlarına malzeme oluyor. Ortaya "cambaza bak" durumu çıkıyor. Kendilerine Kemalîst diyen bu faşist kafalar, sol adına konuşmakta ve halkımızın sol olarak bunları görmelerine yol açmaktadırlar. Tıpkı Soma'da kendisini sen-

dika olarak tanımlayanların işçinin değil patronun haklarını koruyanlar olması gibi, bu "aydın"lar da halkın çıkarlarını değil hakim sınıfların bir kliğinin çıkarlarını savunmaktadırlar. Halkın değil hakim sınıfların "solcu"larıdır! Ömürlerini halk düşmanlığıyla geçiren bu "aydın"lar bir kez daha görevlerini yerine getirmekte, T. Erdoğan'a malzeme olmaktadır. Kemalîzmin sol olduğunu iddia eden zihniyetin uzantısı olan bu yaklaşımların, ülkemiz soluna verdiği zarar küçümsenmeyecek derecededir. Halkımızın "neden sola ilgi göstermediği", kendisini sol olarak pazarlayan bu faşist kafalardan rahatlıkla anlaşılabilir.

Öte yandan gerek Kemalîst ve gerekse de İslamcı faşistlerin Soma katliamı üzerine yapılan alçakça haber ve yorumlara ilişkin medya etiği dersleri vermelerinin, birbirlerine yönelik "nefret suçu" işledikleri iddialarının vb. tam da onların ikiyüzlü sınıf tavrını açık ettiğini ifade edelim. Aynı burjuva-feodal basının örneğin mesele Kürtler ve mücadeleleri olduğunda benzer tavır takındıkları, haber ve yorum dillerinin nasıl aynılaştığı bilinmektedir. Dolayısıyla hakim sınıfların bu iki kliğinin Soma katliamı karşısındaki tavırları tamamen taktik icabıdır. Hakim sınıfların işçi sınıfı ve halk karşısında duruşları ise stratejiktir. Varlıkları işçi sınıfının sömürsü, köylülüğün ve halkın tahakküm altında bulunmasına bağlıdır. Hakim sınıf kliklerinin sözcülerinin, Soma katliamı vesilesiyle birbirlerine yönelik eleştirileri tamamen kendi çıkarları içindir.

Burada çok önemli bir noktanın altını çizelim. Soma katliamına yönelik muhalefetin suskunluğunun nedeni nezaketten kaynaklı değildir. Sınıfsaldır. Çünkü onlar da aynı düzenin savunucusudurlar. Nitekim **katliam sonrasında Soma gerekçesiyle toplanan meclisin bomboş olması, halkın yaralarının Ankara'da sarılamayacağı somut göstergesi oldu. Soma katliamında düzenin gerçek alternatifinin, devrimciler, ilericiler, sokağa çıkanlardır.** AKP ise muhalefete teşekür edip, Soma'da ve diğer bölgelerde katliamı protesto edenlere

azgınca saldırıyor. Ama faşizm ne yapsa boşunadır. Ne Kemalîst faşistlerin halk düşmanlığını ileriye sürüp, kendi halk düşmanlığını gözlerden kaçırmak ve mağduriyeti oynamak ne de halka, ilericilere ve devrimcilere saldırmak, onu öfkemizden kurtarabilecektir. Elbet devamımız mahşere kalmayacak, hesap sorulacaktır.

Soma işçi katliamı ülkemizdeki sınıflar mücadelesinin durumunu da gözler önüne serdi. İlk bakışta ortaya çıkan gerçek, ülkemizde kıyasıya bir sınıf savaşının sürdüğü ve bu savaşta işçi sınıfının "iş kazası" adı altında katliama maruz kaldığıdır. Daha önceden bu sayfalarda defalarca ifade ettiğimiz gerçek, kendisini bu kez Soma'da hem de oldukça kitlesel bir kıyımla bir kez daha gösterdi. Gezi İsyanı'nın yıldönümüne yakın bir tarihte yaşanan katliam, bu anlamıyla halen devam eden faşizmin krizini de derinleştirmiştir. Gezi'de sokağa çıkan ve bir daha geri dönmeyen kitleler, yine sokaklarda ve barikat başlarında. Gezi İsyanı'nın yıldönümünde, bütün barikatların konusu Soma ve işçi sınıfı olacaktır. Bu anlamıyla Gezi İsyanı, gerçek sınıfsal zeminini süreç içinde bulmuştur denilebilir.

Kendisini acı bir şekilde gösteren gerçeklerden biri de, işçi sınıfının ve halkın örgütsüzlüğüdür. Bu konuda eksikliklerimiz biliniyor. Soma katliamından devrimcilerin çıkarması gereken ders; görevlerimizi layıkıyla yerine getiremediğimiz, işçi sınıfına ve halka yönelik sorumluluklarımızın hakkını veremediğimizdir. İşçi sınıfının böylesine bir katliama maruz kaldığı ve üstüne üstlük tekme-tokatlarla biat ettirilip, "siz buna müstahaksınız" denilerek terbiye edilme alçaklıklarına muhatap olduğu; yetmeyip Rojava sınırında ve Okmeydanı'nda, bir kez daha yaşadığı üzere, halka kurşun sıkıp katletme pratiklerinin tüm hızıyla sürdüğü bir durumda, devrimcilerin görevlerini yerine getirmeleri, işçi sınıfına ve halka gitmeleri, örgütlenmeleri, hesap sorucu pratikler içine girmeleri ve halkın yaralarını sarmaları beklenir.

“Taşeron Cenneti”nin kömür karası resmi: SOMA!

Soma: Göz göre göre gelen, ihmalden kazaya ve katliama kadar bir dizi içerikle tariflenen Soma'daki maden faciasının ardından ortaya saçılan bir sürü veri, aradan geçen zamanın da etkisiyle çok daha net tartışmalara alan açmaktadır. Ülkemiz tarihinde eşine rastlanmayacak çapta etkilere sahip olan katliamın, nitelik itibari ile açık, aleni bir işçi katliamı olduğu netken; işçilerin artırımları ve bölgedeki sektörün kapladığı alana paralel egemen sınıfların uzun vadede, katliama da kaynaklık eden iktisadi yönelimleri bu çerçevede bir tartışmanın içeriğini doldurmaktadır.

Tüm bu tablo içerisinde ise işçilerin belirli bir tepkiseliliği açığa çıkarttıkları ve bir öfkeyi biriktirdikleri, sürecin en göze batan olumluluğuyken, katliama da kaynaklık eden ülkemizdeki madencilik “makûs” tarihi ve bu çerçevede sektörün durumu, katliamın hem faillerini hem de nedenlerini bize işaretlemektedir.

“Biz dağın canını alıyoruz, dağ da bizden can alıyor”

Bu çerçevede ilk belirtilmesi gereken nokta, katliamın kaza niteliği taşımadığıdır. Hatta şu açıkça belirtilebilir ki, rasilantısallık, bu boyutlardaki bir facianın daha önce gerçekleşmemesindedir. Zira, özellikle Soma bölgesi açısından madende kazalar, ölümler madenciler tarafından kanıksanacak boyutta yaşanmakta; neredeyse her ay, her hafta bir madende insanlar kazaya uğramakta ya da yaralanmaktadır. Başbakanın “fitratında” dediği mesele, sohbet ettiğimiz bir işçinin deyimiyile “Biz dağın canını alıyoruz, dağ da bizden can alıyor” diyecek boyutlarda sıradanlaşmıştır.

Soma açısından bütün kotaları ile “sıfırlanan” tarımın ardından işsizliğin mahkûm ettiği madenler, genel olarak üstte özetlediğimiz şekildedir. Mekanize olma düzeyinin % 10'ları geçmedi-

ği madenlerde, büyük oranda bantlı taşıma sistemi ve dinamikli patlatma yöntemleri ile, yani Başbakanın da İngiltere örneğine paralel, 1900'lü yılların başlarından kalma bir teknoloji ile kömür çıkartılmaktadır. Ek olarak, çalışma şartları da, yine ayın yüzyıldan kalma düzeydedir. Taşeronluğun sümen altından süren şekliyle “dayıbaşı sistemi” adı altında devam ettiği madenlerde işçiler büyük oranda çalıştıkları firmayı bilmemekte, taşeronlarla muhatap olmaktadır. İşçilerle yaptığımız sohbetlerde, “Hangi şirkette çalışıyorsun” sorusuna da Gema, Doğanay gibi cevaplar almamız, yine Köseler köyü'ne (ki bu köy maden faciasında 14 cenaze ile en büyük bedeli ödeyen yerlerden birisidir) gittiğimiz ziyarette, köye taşeronların yeniden işçi bulmak için gelmesi bunu ispatlamaktadır.

Çalışma şartlarının olumsuzluğunu ortaya koyan bir diğer veri de, iş güvenliği ile ilgili olarak sorularımıza verilen cevaplarda saklıdır. Bu noktada sohbet ettiğimiz işçilerin gösterdiği maskelerin 1993 yılı yapımı olduğu, 1998 yılında ise miadını doldurduğunu ve büyük oranda paslı olduğunu gözlemleme şansımız olmuştu. Ek olarak belirtilecek şey; madende eldiven, ayakkabı bulmakta zorluk çektikleri ve özellikle müdürlerin bu noktada maliyet kısıma politikası ile hareket ettiklerine yönelikti. Yine bir diğer sıkıntı ise, iş saatlerine ve maden içindeki güvenlik tedbirlerine yöneliktir. 8 saat olan vardiyanın, iş tesliminin yer altında yapıldığı gözetildiğinde çalışma saatleri 10 saati geçmektedir. Ek olarak, güvenlik tedbiri olan “kaçamak”ların birçok madende küçük olması, çökmeleri engellemek için alınan güvenlik alet-edavatının çürümesi, büyük oranda kaza ihtimallerini artırmaktadır.

Yine madencilerin aktardığı bir diğer sıkıntı da, facianın gerçekleştiği ma-

dende, madenin mimarisi ile ilgilidir. Tünellerin taş içinde açıldığı ve kömürün boşaltılarak ilerlenmesi gereken madenlerden farklı olarak, devletin verdiği izin alanı, kömür içinden geçmekte ve bu da yangını sürekli kılmaktadır. Bu noktada, aynı madenin eski işletmecisinin aktardığına göre, Eynesiz'de yaklaşık 3 yıldır yangın sürmektedir. Bununla ilgili olarak ise, neredeyse yeterli hiçbir müdahale yapılmamakta, yangın çıkan H panosunda dökülen beton ise içten içe yanmaktadır.

Tüm bu denetimsizlik tablosuna, fazladan kesilen yevmiyelerden tutalım da, maaşlarda çocuk yardımlarının ödenmemesine kadar bir dizi veri daha eklendiğinde vahşetin kara tablosu, en net hali ile görünür olmaktadır.

Devlet'in payı nerede?

Peki, tüm bu sarmal içerisinde egemen sınıfların ve devletin payı nerededir? Bu temel soru, esas failleri de göstermekte, sorumluların soruşturma sonucu tutuklanan 8 kişi ile sınırlı olmadığını bildirmektedir.

Facianın yaşandığı maden, üstte özetlediğimiz mimari problemlerine ve bir yığın güvenlik eksikliğine rağmen, faciadan haftalar önce “her şey yolunda” raporu almıştır. Buradan doğru devletin denetimsiz yaklaşımı açığa çıkarken, devletin özellikle 2009'dan sonra, ne kadar üretim yapılırsa o kadarını alacağına dair taahhüt vermesi, şirket sahiplerinin de dizginsizce üretimi arttırmasında pay sahibidir.

Ek olarak belirtilmesi gereken nokta ise, Soma'da çıkan kömürün kalitesizliği ile ilintilidir. Zira Soma'da üretilen kömürlerin % 70'i yine Soma'da bulunan termik santralde kullanılmakta, geriye kalanı ise toz haline getirilip kok kömürü olarak yakılmaktadır. Bu hali ile hem yüksek bir maliyete tekabül etmekte hem de devlet buradan “cüzi” miktarda kâr etmektedir. Ancak yine de teşvikler sürmekte ve kâr hırsıyla sarhoş olan düzenin efendileri, madenlerde can pazarı kurmaktadır.

Faciadan sonrası için, konuştuğumuz birçok işçi ise, bu noktayı görmek ve sorunun kaynağı olarak özelleştirme sürecini işaret etmektedir. Devletin büyük oranda beklenti duyan madenciler bile, özelleştirme ile birlikte devletin madenleri şirketlerin kucağına

bıraktığını ifade etmektedirler.

Madencilerin gerçekleştirdiği oturma eylemleri sürecinde, bir yandan Ankara'ya 8 kişilik heyet gönderilirken, bir grup madencinin ise “*Hep biz mi onların ayağına gideceğiz, madencinin Ankara'sı bu meydandır. Onlar gelsin*” demeleri yine İmbat Madeni'ndeki madencilerin eyleminin 2. gününde 47, 3. gününde 150 istifa vermesi ve takip eden günlerde Soma genelinde maden işçilerinin yeraltına girmeyi reddetmesi hep devletin payının görüldüğünün göstergesi, hem de alternatif bir bilincin gelişim emaresidir. Yine arama kurtarma çalışmaları ve defin işlemlerinde siyasetçilere verilen tepkiler de, bu çerçevenin içinde tartışılabilir.

Ek olarak, tepkinin bir diğer göstergesi de, madencilerin, “patronun atadığı” sendikacılardan meydana hesap sorması ve toplu istifa etmesi pratiğidir. İki üç günlük bir süreci kapsayan istifa çalışmaları, işçileri patrona zincirleyen sendikal bürokrasinin “alttan zorlama” karşısındaki çaresizliğini de resmetmektedir.

“Fitratında” ölüm yazarlar, sistemin “fitratına” ölüm yazacaklar

Toplam tablo içerisinde göze batan ilk şey, Soma'da yaşanan acı kadar, etki ve biriktirdiklerinin de büyük olduğu/olacağıdır. “Taşeron Cenneti” olan TC'nin, Soma faciası sonrasındaki halk muhalefetine büründüğü kılıf olan “Toma Cumhuriyeti” hali, kitlelerin günceldeki refleks verme gücünün büyüklüğünün ve egemenlerin korkusunun hacminin göstergesidir.

Ezilen emekçi milyonların Gezi'den beridir süren sokak refleksinin gelişim hali, Soma katliamı ile de bir kez daha gün yüzüne çıkarken, “metaya ibadet eden” sistemin, geniş kitlelerin sorgusuna açıldığı artık daha nettir. Soma faciasına polisi-TOMA'sı ile hazır ve nazır gelen devlet bunu en net şekilde, oradaki kitlelere de öğretmiştir.

Gelinen aşamada, her ne kadar oradaki emekçiler, hala sisteme büyük umutlar bağlamış olsa da, Enerji Bakanı Taner Yıldız'ın “özelleştirme programımızda yok” çıkışı, önümüzdeki süreçte, “fitratı” ölümlerle yazılı olanların, sistemin “fitratına” ölümü yazacağına, bu tepkiyi büyüteceğinin de ispatıdır.

İstanbul: Binlerce işçi ve emekçi, 25 Mayıs günü KESK, DiSK, TMMOB, TTB ve TDH'nin çağrısıyla “Soma kaza değil, cinayet” şiarıyla Kadıköy'de bir miting düzenledi. Tepe Nautilus ve Haydarpaşa Numune Hastanesi olmak üzere iki koldan Kadıköy'e sloganlarla yürünen eylemde

Partizan ve Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) de Tepe Nautilus'ta toplandı.

DDSB, mitinge “Ölünce başımız sağ olmuyor! Taşeron öldürüyor, sendikalar ortak oluyor, katiller biliniyor! Durma hesap sor” pankartı ile katıldı. Mitinge Gezi şehidi Meh-

Taşeron ölüm demektir, yasaklansın!

met Ayvalıtaş'ın babası Ali Ayvalıtaş, Karşı gazetesi çalışanları ve Greif işçilerinin aralarında olduğu direnişçi işçiler ve Soma maden işçileri de katıldı.

“Soma'nın katili taşeron devleti” sloganı ile miting alanına giren binlerce işçi ve emekçi hepsi bir ağızdan hükümetin istifasını istedi. Kürsüde ilk sözü Soma maden işçisi Hidayet Merdan aldı ve “Onlar şehit değil, çünkü diri diri yaktılar. Bu ne kader

ne de kaza, bu bir katliam” dedi. Soma'dan gelen diğer işçi Selçuk Çetin ise yaşatılanlardan ötürü konuşamayacağını, her zaman aklına arkadaşlarının geldiğini söyledi ve gözyaşları içinde kürsüden indi. Konuşmaların ardından miting Soma'yı anlatan sin-evizyon gösterimi ile devam etti. Ruhi Su Korosunun hazırladığı dinleti ve Hilmi Yarayıcı'nın “Madenci” türküsünün söylenmesinin ardından miting sonlandırıldı.

M&T Reklam işçileri Gebze'de direniyor

Kartal: Gebze'de M&T Reklam işçileri geçtiğimiz hafta, Soma katliamının ertesini günü işten çıkarıldılar. İşçiler işten çıkarılma sebeplerinin sendikali olmalarına bağlı olduğunu ifade ederken patron ise çoktan sözde sebebinin işçilere sunmuş: **"Daralmaya gidiyoruz."** İşten çıkarılmalarının ardından işyeri önünde direnişe başlayan işçilerden hem süreç hakkında bilgi almak ve hem de ziyaret etmek için **Özgür Gelecek** olarak Gebze'deydik.

M&T Reklam'a varmadan önce bizi M&T işçileri imzalı **"Sendika hakkımız engellenemez"** ve DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası imzalı **"Atılan işçiler geri alınsın"** pankartları karşıladı. **"MT ailesi olarak Soma halkının acısını paylaşıyoruz"** pankartı ise işçilerden öğrendiğimiz üzere patron tarafından bir halı sahadan sökülerek getirilmiş. Yani yeni bir tane hazırlamaya gerek bile görmemiş patron. Pankartların ardından kırmızı önlüklü işçilerin bir ağacın altında kendi aralarında toplantı aldığını görüp toplantılarının bitmesini bekliyoruz. Zaten bitirince de onlar çağırıyorlar bizi yanlarına, tek tek selamlaşırken hepsinin yüzünde direnmenin ve mücadelenin vermiş olduğu mutluluğu görüyoruz.

"Hasta olduğumuzda bile ücretimiz kesiliyor"

Tabureye oturmamızla beraber sohbetimiz başlıyor. 10 senedir M&T'de çalışan **Ahmet Özkan** ücretli köle gibi çalıştırıldıklarını ve asgari ücretin 20-30 lira üstünde bir ücret aldıklarını söyleyerek bu sayede daha önce kirada olan şirketin şimdi koskocaman bir holding olduğunu belirtiyor. Sermayenin kâr hırsı uğruna işçilere yönelik hak gasplarını **"Hasta olduğumuzda bile ücretimiz kesiliyor, hiçbir sosyal hakkımız yok"** cümlesiyle ifade ediyor Özkan.

Asgari ücretin gıdım gıdım arttığı, ancak her şeye her gün zam geldiği gerçeğinden yola çıkarak **Şükriye Karagüneş**, 4 çocuğu olduğunu, asgari ücret ile geçinmenin imkanı olmadığını dile getiriyor ve **"Bunun için biz bu yola baş koyduk"** diyor. Karagüneş işten çıkarılmadığını ama her zaman direnen arkadaşlarının yanında olacağını da belirtiyor. Aslında sadece o değil işten çıkarılmayan tüm işçiler direniştekinin yanındalar.

Patronun işten çıkarmalarda ilk tercihi kadınlar oluyor

Kadın işçiler üzerinde ise mobbingin

her türlü uyguluyor. Tuvaletle gidip-geliş saatlerinin bile sıkı bir şekilde takip edildiğini söyleyen kadın işçiler, **"özel durumun varsa git başındaki sorumluya söyle"** şeklinde bir tepkiyle karşılaştıklarını ve tutanak tutmakla tehdit edildiklerini; ayrıca patronun ilk olarak kadın işçileri işten çıkarmayı tercih ettiğini belirttiler. Bunun sebebinin patronun istediği vardiya saatlerini kadın işçilere dayatmaması olduğu ise açık.

Bu sırada bir kadın işçi ise bebeğiyle işyeri önünde direnişe devam ederken patronun **"isterse içeri girip çocuğuyla ilgilenebilir"** dediğini aktararak patronun bu kadar bebeği ve kendisini düşünüyor ise neden işten çıkardığını kendisine sorması gerektiğini söyledi. Yılbaşında ise patron tarafından zorla ya işyerinde yılbaşı kutlamasına katılım gösterilmesi ya da işbaşı yapılması seçeneğinin sunulduğunu belirten kadın işçiler böyle bir dayatmanın yapılamayacağına dikkat çektiler.

"Rapor aldığımızda dahi hesap soruyorlar"

Bu sırada bir başka kadın işçi ise söze girerek hastalandıkları durumlarda rapor aldıkları halde bunun sorgulandığını, **"Rapor aldığımızda dahi hesap soruyorlar"** sözleriyle aktarıyor. Bir arkadaşlarının işbaşında yaralandığını ancak patronun, kazanın sorumlusunun işçi olduğuna dair zorla belge imzalatıldığını, bir süre sonra da işten çıkardığını dile getirdi.

Daha önce de işyerinde sendikalaşmadan dolayı 30 işçinin işten çıkarıldığını ancak verilen mücadele sonucunda bu işçilerin işlerine geri döndüğünü anlatan işçiler, mücadelelerin kazanımla sonuçlanacağından eminler.

Bu sırada direniş alanına bir işçi-

nin yeni gelmesi üzerine gülüşmeler oluyor. İşçinin 11 Mayıs günü evlendiğini ve 3 gün sonrasında ise işten çıkarıldığını, yeni evliliği nedeniyle kendileri 07.00'da direniş alanında olmalarına rağmen ona 11.00'a kadar müsaade ettiklerini aktarıyor işçiler.

"Yaşasın işçilerin birliği"

İşten çıkarılmayan işçilerden birkaç kişi ellerinde yemek paketleri ile yanımıza geliyorlar. Bir kadın işçi ise **"Bu mücadelemiz tüm gasp edilen haklarımız için. Direnişimiz ile birlikte biz haklarımızı kazanacağız, işyerinde söz hakkımız olacak"** diyor. Sohbetimiz devam ederken bir süre sonra işbaşındaki işçilerin vardiyasının sona ermesiyle beraber direnişteki işçiler kapının önüne flamlarıyla gidiyorlar.

İşçilerin **"Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz"**, **"Yaşasın işçilerin birliği"**, **"MT işçisi yalnız değildir"** sloganlarına karşılık kısa sürede gelmeye başlıyor. Vardiyası biten işçiler alkışlarıyla, sloganlarıyla arkadaşlarına destek veriyorlar.

Soma ve M&T işçileri birbirinden bağımsız değildir

14 Mayıs günü Soma'da işçiler yaşam mücadelesi verirken Gebze'de ise işçiler patron tarafından işten çıkarıldılar. Bu iki olay aslında birbirinden bağımsız değerlendirilemez. Bir tarafta yıllardır devam eden işçi katliamlarına bir yenisi eklenirken, diğer tarafta ise işçilere yönelik hak gaspları somutlanıyor. İşyerinde sendikalaşmadan ölesiye korkan patronlar, işçilerin bilinçlenmesinin, gasp edilen haklarının peşine düşmesinin işten çıkarmalarla önüne geçmek istiyorlar.

Ancak işçiler direniyorlar. Katliamların, hak gasplarının devam etmesi için, kazanmak için, zafer için!

Topkapı minibüsçüleri kontak kapattı

İstanbul: Esenler-Topkapı (A24) minibüsçüleri kontak kapatıp, talepleri kabul edilene kadar arabalarını yoldan çekmeyeceklerini söyleyerek İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde eylem yaptılar.

11 ay önce minibüs hattındaki çalışanlar hatta minibüs fazlalığından, hata belediye otobüslerinin ve Metronun gelmesi ile işlerinin azaldığını, bu sebeple fazla minibüslerin başka hatlara aktarılması istenmiş ama bir türlü talepleri yerine getirilmemiş.

Minibüsçüler İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde yaptıkları eylemde 11 aydır oyalandıkları, her defasında taleplerinin çeşitli gerekçelerle ertelendiğini söylediler. Seçim zamanında **"hemen talebinizle ilgileniyorum"** diyen belediye başkanını seçim sonrası hiç göremediklerini aktardılar. Her defasında verilen sözlere inanıp yeniden çalışmaya başlayan minibüsçüler bu defa kararlı olduklarını söylediler. En yakın zamanda mağduriyetlerinin giderilmesini istediler.

Çiftçiler yol kapattı

H. Merkezi: Riha'da (Urfa'da) köylüler, 21 Mayıs günü yaşanan elektrik kesintisi ve düşük voltajı protesto etmek için Siverek-Diyarbakır karayolunun 7. kilometresinde, Devlet Hastanesi önünde toplanarak karayolunu çift taraflı olarak ulaşıma kapattı. Son günlerde sıklıkla yaşanan bu duruma isyan eden köylüler, ekinlerin kurduğunu ve buna rağmen yüksek faturalar geldiğinden yakındı.

600'e yakın köylünün öğle saatlerinde kapattıkları yolda elektrik kesintilerinin neredeyse günde 8 saate vardığını ve yaşanan soruna bir çözüm bulunmazsa eylem yapmaya devam edeceklerini belirterek eylemlerine son verdiler.

16 yaşında 8. kattan gelen ölüm

H. Merkezi: Çocuk işçiliğinin 8 milyon üzerine yükseldiği, 2013 yılı içerisinde 55 çocuk işçinin yaşamını yitirdiği Türkiye'de AKP'nin "kader" ve "fitrat" diyerek üzerini örtmeye çalıştığı iş cinayetlerinde çocuk ölümleri sürüyor. Son çocuk işçi ölüm haberi Ankara'dan geldi.

Eryaman'da bir inşaatçı çalışan 16 yaşındaki **Yılmaz İdareci**, dengesini kaybederek 8. kattan aşağı düştü. Yaşamını yitiren İdareci'nin cenazesi memleketi Vezirköprü'ye bağlı Alan Köyü'nde defnedildi. Cenazede konuşan İdareci'nin babası **Hüseyin İdareci**, sara hastası olduğu için çalışmadığını, oğlunun liseyi bırakarak işe başladığını ve Sivas'ta üniversitede öğrenim gören ablasını okutmaya çalıştığını belirtti.

Gerilladan yol kesme eylemi

Dersim: Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgiye göre, 19 Mayıs günü, TKP/ML TIKKO gerillaları tarafından Xozat-Dersim Merkez yolu Zargavit Arman mevkiinde saat 15.15'te yol kesildi. 1 saat süren yol kesme eyleminde gerillanın, toplanan kitleye ajitasyon-propaganda çektikten sonra aynı noktaya "İbrahim Kaypakkaya'dan Soma'ya katleden devlettir. Hesabını soracağız/ TKP/ML TIKKO" imzalı pankart astığı belirtildi.

Kaypakkaya için soru önergesi

H. Merkezi: Riha (Urfa) HDP Milletvekili **İbrahim Ayhan**, İbrahim Kaypakkaya'nın mezar anmalarında yaşanan jandarma baskısına ilişkin sorularını İçişleri Bakanı **Efkan Ala'**ya soru önergesi ile sundu ve Bakan Efkan Ala'nın yanıtlanması istemiyle şu soruları yöneltti:

"- İbrahim Kaypakkaya'nın mezarı başında gerçekleştirilmek istenen anma etkinliğinin jandarma tarafından asılsız gerekçelerle engellenmek istenmesinin ve bu anma etkinliklerine katılan yurttaşların keyfi uygulamalara maruz bırakılmasının nedeni nedir? Bu engellemeler ve uygulamalar hangi yasal mevzuata istinaden yapılmaktadır?"

- Anmaya katılanlara jandarma tarafından hangi güvenlik tedbirleri uygulanmaktadır? Bu güvenlik tedbirleri adı altında gerçekleştirilen aramalarda mahkeme kararı mevcut mudur?"

- Anmaya katılanlara dönük kolluk güçlerinin, yaklaşımlarının gerginliğe yol açtığını düşünüyor musunuz? Şayet böyle bir düşünceniz var ise engellemelerin kaldırılması yönünde bakanlığınızın bir girişimi olacak mıdır?"

- Bugüne kadar Kaypakkaya'nın anmasına katılması gerekçe gösterilerek 'terör örgütü üyesi' suçlamasıyla işlem yürüttüğünüz kaç yurttaş bulunmaktadır? Anma programlarına katılmak TCK'nın hangi maddesi veya maddeleri uyarınca dava konusu edilmektedir?"

BARZANİ SALDIRIYOR, TC HAZIRLANIYOR!

19 Mayıs'ta Barzani'nin KDP'si, Irak Kürdistanı'nda aralarında KNK, PÇDK ve DİHA bürosunun da bulunduğu kurumları basarak birçok insanı gözaltına aldı. Kürt ulusal hareketine yönelik bu saldırı KDP'nin bir süredir hayata geçirdiği politikasının yeni bir halkası. **Baki Gül**, Kürdistan24.org'da 20 Mayıs tarihli yazısında, "daha iki gün önce KDP Hewler Yönetimi, PÇDK'yi yasa dışı, PKK'yi işgalci ilan etti" diye yazdı. Yani KDP, saldırılarının işaretini önceden vermiştir. Barzani egemen sınıfın baskıcı, zorba dilini ve yöntemini belli ki hızla öğreniyor. Zira saldırıdan önce psikolojik zemini oluşturmak, hem de bunu hiçbir inandırıcı argümana dayandırmadan yapmak hakim sınıfların en ucuz yöntemidir. Barzani, Türk egemenlerini belli ki öğrenen bellemiş.

Bu saldırganlık politikası Kürt ulusal konferansının sürekli sabote edilmesi, Rojava'ya yönelik kuşatmanın etkin öznesi olması (hendek kazma, PYD'yi rejim işbirlikçisi görme, yönetimi tanıma hatta sabote etme vs.) Kürt ulusal hareketinin, Türk devletiyle barış ve müzakeresinin istim üstünde ve pamuk ipliğine bağlı yapısında, net bir şekilde AKP ve Türk devletinden yana saf tutmasıyla zaten bir süredir dozunu artırarak devam ediyordu.

Kürtlerin tarihsel fırsatına direnmek!

Bu saldırının iki ayağı vardır. **Birincisi**, Kürt ulusunun siyasal önderliğini tesis etmek. Özellikle PKK'nin Rojava ile birlikte dört parçadaki Kürtler üzerinde örgütsel, siyasal ve ideolojik etkisini genişletip etkinleştirmesi, Barzani'nin çıkarları için tehlike çanları çalması anlamına gelmektedir. Barzani bu çanları kulaklarının dibinde duymaya başladı. Bölgenin siyasal yapısının yeniden şekillendiği bir süreçte Kürtler içinde başat siyasal unsur olamamak, Barzani'nin büyük sınıfsal çıkarları için kabul edilemez bir durumdur. Bu açıdan ulusal önderlikte yegane rakibi olarak Kürt ulusal demokratik hareketini ve onun çizgisini görmektedir. Bu açıdan elinden gelen tüm olanakları kullanarak onu zayıflatma ve güçten düşürmekten geri durmamaktadır.

İkincisi ise, Türk devleti ile kurduğu

ittifaktır. Bu ittifakın hedefi Kürt ulusal hareketini kuşatmak, zayıflatmak ve "terbiye" etmek üzerine kuruludur. Bu ittifakın özü ise Kürt ulusal hakları karşıtlığını içermektedir. Çünkü bu ittifakın esas yanını Türk hakim sınıfları oluşturmaktadır. Türk hakim sınıflarının hem tarihsel genlerinde hem de kendi sınıfsal çıkarlarında Kürtlerin ulusal haklarının olabildiğince sınırlı, kendine bağımlı ve hegemonyası altında olması vardır. ABD ve AB emperyalistlerinin bölgesel çıkarları ekseninde kurulan bu ittifak, inişli çıkışlı bir rotada son 15 yıldır Kürt ulusal hareketini kuşatmak ve çözmek ekseninde olgunlaştırılmakta ve yetkinleştirilmektedir.

Özellikle son 4 yıllık süreçte Barzani ve Türk hakim sınıfları arasındaki ittifak bir dizi gelişmenin de etkisiyle istenilen kıvama gelmiştir. Barzani'nin Irak merkezi hükümetiyle yaşadığı çelişki ve Türk egemenlerinin bu çelişkide Barzani'yi cesaretlendirici politikası, Rojava politikasında Barzani ile TC'nin asgari müştereklerde buluşması ve Kürt ulusal hareketine düşmanlık bu ittifakın güçlenmesinin harcıdır.

Türk hakim sınıflarının özellikle işta-hını kabartan Irak Kürdistanı'ndaki petrol ve bir bütün olarak Ortadoğu ve Kafkasya enerji kaynaklarının kendi kontrol ve denetimi altında geçişini sağlamaktır. Barzani ile kurulan ittifakın, özellikle ekonomik ayağında, bu hesaplar belirleyicidir. Aynı durum Barzani için de geçerlidir. Kendi petrolünü kontrol etme, pazarlamada büyük korumacı olarak TC'yi görmektedir. Bu ekonomik çıkarların gerçekleşmesi için Kürtlerin uysal bir siyasal ve ideolojik karakter kazanması gerekmektedir. Bu duruma en önemli engel ise Kürt ulusal hareketidir.

Barzani-TC İttifakı:

Tarihsel Kürt Karşıtlığı!

Türk hakim sınıfları, Kürt ulusal hareketini "çözüm süreci" ile oyalayıp kendi hamiliğini kabul ettirme mücadelesi verirken, diğer yandan onu buna mecbur kılacak şekilde ittifak güçleriyle kuşatmaya ve zayıf düşürmeye çalışmaktadır. Çünkü gelişmeler ve Kürt ulusal hareketinin kazanımları onların cephesinde sürekli güçlü gedikler açmakta ve amaca ulaşmada zorlu engeller oluştur-

maktadır. Türk hakim sınıflarının Ortadoğu politikasında boyunu aşan roller üstlenmesi ve bunda kesin bir şekilde başarısız olması, bu gediklerin daha da büyümesini sağlamaktadır. Bölgesel gelişmeler ve çelişkiler dört parçadaki Kürtlerin lehine sonuçlar üretmektedir. TC ortaya çıkan bu sonuçları Barzani ittifakıyla bir yandan kösteklemeyi, diğer yandan kendi lehine çevirmeyi hesaplamaktadır. Barzani ise bu gelişmeleri kendi önderliğinde TC ile ittifakla kazanmayı ummaktadır. Oysa ortaya çıkan ittifak, Barzani'nin küçük hesapları ile Kürtlerin önüne çıkan tarihsel fırsatı aşındırma ve berhava edilmesine yönelmektedir. TC'nin bu ittifakı Kürt düşmanlığı eksenine oturtması ve bu rotada yetkinleştirmesi onun olmazsa olmazıdır.

"Çözüm süreci" denen süreçte, bu büyük amaç ve fotoğraf, iç politikanın bir parçasıdır. Çatışmasızlık ile Kürt hareketinin oyalanması, zayıflatılması ve çürütülmesi hesaplanmaktadır. İnatla ve kararlılıkla hiçbir adım atılmaması bunun göstergesidir. Ancak TC'nin tüm hesaplarını bozan ve "barış sürecinde" Kürt hareketinin kazanımlarla çıkmasını sağlayan Rojava gerçekliği vardır. Bu gerçeklik Kürtleri oyalama ve çürütme politikasının en güçlü panzehiri olmuştur.

İşte tam da bu noktada Rojava, Barzani ile birlikte kuşatma altına alınarak, boğulmaya çalışılmaktadır. Barzani'nin Kürt ulusal hareketine yönelik saldırılarının arkasında Türk egemenleri ile kotarılan bütünlüklü politikanın sadece bir parçası olduğundan şüphe duymamak gerekir. Kürt meselesine ve mücadelesine karşı iç ve dış bağlamı politika bu ittifakın ürünü olarak ortaya çıkmaktadır.

Son saldırıların ardından Irak Kürdistanı'nın Türkiye'de biriken petrolünün uluslararası sevkiyatının başladığı, 22 Mayıs'ta açıklandı. Bu gelişmenin hem Irak'ta yaşanan seçimlerde Kürtlerin kilit bir rol elde etmesi, hem de Barzani'nin Kürt meselesinde tesis ettiği güvenle ilgilidir.

Barzani ve Türk egemenlerinin Kürt meselesinde tarihsel bir ittifak kurma eğilimi içinde olduğu artık deşifre olmuştur. Barzani'nin önce Rojava'ya sonra ulusal hareketin örgütlülüklerine yönelik saldırıları, oluşmuş yeni bir saldırı kampanyasının parçasıdır. Çözüm sürecinde yaşanan tıkanma ve TC'nin kalekol, karakol ve baraj eksenli "güvenlik" çalışmaları da bu süreçten kuşkusuz bağımsız değildir. Kamuoyuna sızdırılan "Kürtlere Savaş Simülasyonu" bu planın bir parçasıdır. Kürt ulusal hareketini çözme, boğma, çürütme, tasfiye etme bildik bir konsepttir. Bugün bu konseptin etkisi bir yandan sürekli zayıflıyor diğer yandan bu gerici ittifak güçlendirilerek saldırılarını artırıyor. Petrol ve gazın temel harç olduğu bu ittifak, gerekirse bunu Kürt kanıyla karacak kadar gözü dönmüş bir potansiyele sahiptir.

Marksizm'in ABECE'sinde kalmayalım!

10-11 Mayıs tarihinde PKK lideri A. Öcalan'ın çağrısıyla Amed'de "Demokratik İslam Kongresi" yapıldı. Son yıllarda hem dünyada İslami hareketlerin etkinliğinin artması nedeniyle hem de Türkiye'de AKP'nin başa geçişiyle "muhafazakarlaşma", "ilericilik-gericilik" ekseninde din olgusu daha çok gündemimize girmiştir. Gündeme daha çok girmesine rağmen TDH içinde dine dair bilimsel ve politik değerlendirmeler çok yapılmamıştır. Bu, tesadüfi değildir. Bu yazının kapsamını aşan birçok önemli etkenle birlikte TDH'de pozitivist eğilimlerin güçlü olmasının ve dinin "kişisel bir sorun" olarak ele alınmasının; dinsel konulara el atmada bir tutukluk yarattığını görüyoruz. Bu tutukluk, oranı çok yüksek olan muhafazakar kesimler içerisinde komünist hareketin kök salamamasını getirdiği için de bizim açımızdan aşılması gereken bir durum olarak ayrıca önem taşıyor.

Din konusunda sol cemahtaki hakim olan anlayış; feodalizme ait gerici bir ideoloji olduğu ve zamanının geçtiğidir. Bilimde gelişmeler yaşandıkça dinin etkisini kaybedeceği fikri en belirgin materyalist görüş iken "Marksistler" genelde dinin etkisini kaybetmesini sosyalizm sonrasına bırakırlar. Türkiye'de "devrimle birlikte çözülecekler" listesinde Kürt sorunu, kadın sorunu gibi din sorunu da mevcuttur. Oysa ki devrimcilerin kitleler içinde kök salabilmesi her türlü demokratik sorunla ilgilenmeleriyle, an'a da yetkin bir şekilde cevap olabilmeleriyle mümkündür. Böyle olmazsa, ne Kürtler, ne kadınlar ne de muhafazakar kesimler Komünist Partiyi öncülerini kabul ederler. Her kesim, kendini ifade edebileceği, sorununa müdahil olabilecek bir yapı oluşturur veya en yakın olanına gider. Dinsel meseleler için bu yapı, düzen partilerinden biri olabileceği gibi şu anda dünyada etkin olan El Kaide, Hizbullah gibi düzenle birçok noktada çatışan ve şeriatı açıkça savunan bir yapı da olabilir. Böylece komünistler zaten kuramamış oldukları ideolojik/politik etkinliklerini artırmakta çok daha fazla zorlanırlar.

Yine "bilim ve politika ayrımı"!

"Yeni demokratik kültür bilimseldir. Her türlü feodal düşünceye ve batıl inançlara karşıdır... Bu noktada Çin emekçi sınıfının bilimsel düşüncesi, Çin burjuvazisinin hala ilerici kalmış burjuva materyalistleri ile ve tabiat ilimleriyle uğraşan adamlarıyla emperyalizme, feodalizme ve batıl inançlara karşı birleşik bir cephe kurabilir. Ama hiçbir durumda gerici bir idealizmle bir birleşik cephe kurmak mümkün değildir, bundan sakınılmalıdır.

Komünistler siyasi eylem planında, bazı idealistlerle hatta dini inançlara bağlı olan kimselerle birlikte anti-emperyalist ve anti-feodal cephe kurabilirler. Ama bunların idealist ya da dini görüşlerine hiçbir zaman

katılamazlar."(abç) (Yeni Demokratik Devrim, Umut Yayıncılık, s. 102)

Mao'nun bu ifadelerine kaba bir şekilde bakıldığında bile "bilimsel düşünce" ile "siyasi eylem" arasında çok belirgin bir açıklıkla ayırım yaptığını ve birbirine zıt iki tutum belirlediğini görürüz. Bu, Mao'nun tutarsızlığı değil, onun iyi bir Marksist olduğunu gösterir. Diyalektik materyalizmi toplumsal yaşama ustalıkla uyguladığını ve çelişkileri Komünist Parti lehine değerlendirebildiğini gösterir.

Komünistlerin dünya görüşü, bilimsel sosyalizme dayanır. Bu nedenle komünistler, hiçbir şekilde **bilimsel düşünce** alanında idealizmle, dini felsefeyle uzlaşmazlar. Bilimsel alanda hiçbir şekilde bu görüşlerle "cephe" kurmazlar.

Ama "**siyasi eylem planında**" idealistlerle, dini inançlarına bağlı olanlarla "cephe" kurabilirler. Mao'nun burada "cephe" kavramını seçmesiyle, kişilerin ötesinde kurumları da kastettiğini rahatlıkla düşünebiliriz.

Mao'nun bu temel ayrımı, pozitivist, dogmatizme vurulan esaslı bir darbedir. Bu darbe vurulmadıkça, kitlelere sanki bilimin birer nesnelereymişçesine ideal planlar, belirli şekiller ve formüllerle ulaşılmaya çalışılacaktır. Oysaki, halkın biraraya gelişinin hiçbir plana, hiçbir "dilek ve görüş"e uymayan bir diyalektiği vardır. Bu diyalektik hiçbir laboratuvarla oluşturulup kavranamaz. Bu diyalektiği kavramak için kitlelerin arasına gitmek, onların denizinde yüzmek zorunludur.

Burada Lenin'in çok bilinen "İşçi Partisinin Din Karşısında Tutumu" makalesine gideceğiz. Mao'nun ayrımının nereden beslendiğini ve Marks'tan Mao'ya diyalektik materyalist yolun nasıl bir süreklilik oluşturduğunu göreceğiz. Lenin;

"Marksizm materyalizmdir... Bundan hiç kuşku yok. Ama Marks ve Engels'in diyalektik materyalizmi, materyalist felsefeyi tarih alanına, toplumsal bilimler alanına uyguladığı için, ansiklopedicilerden ve Feuerbach'tan daha ileri gider. Dine karşı savaşım vermemiz gerek -bu bütün materyalizmin ve bu yüzden de Marksizmin abecesidir. Ama Marksizm, abecede durup kalmış bir materyalizm değildir. Marksizm daha da ileri gider" diye yazar ve dinin niçin halkın arasında tutunduğunu sorarak devam eder:

"Halkın bilisizliği yüzünden diye yarıtlar burjuva ilerici, radikal ya da burjuva materyalisti... Marksist, bunun doğru olmadığını, bunun yüzeysel bir görüş, dar burjuva ilerlemecilerin görüşü olduğunu söyler. Bu, dinin köklerini yeterince açıklamaz... Modern kapitalist ülkelerde bu kökler, esas olarak toplumsaldır." (Marks, Engels, Marksizm; Lenin, sf. 269)

TDH'nin temel sorunu Lenin'in burada dikkat çektiği gibi çoğu zaman Marksizm'in abecesinde kalmasıdır. Feuerbach'ın, ansiklopedicilerin materyalizmine takılı kalındığında, bilimsel alana

hapsolunur. Böylece Marksizm'in en önemli özelliği olan, toplumsal alana gidilemez. Böylece burjuva materyalistleriyle, ilerlemecileriyle aynı noktada buluşulur. Din, bilisizlikle açıklanır, sorunun köküne inilmez. Lenin, "Din, kişisel bir sorundur" önermesinin "Marksizmin ters yönde, oportünizm yönünde" (agy) çarpıtılmasına yol açtığını belirtir. Dinin, komünist parti için, hiçbir şekilde kişisel bir sorun olarak alınamayacağını vurgular. İşte Marksistlerle burjuva ilerlemeciler arasındaki en temel fark budur.

Din, "kişisel bir sorun" değildir!

Kürt sorununda halen dile getirilen "kültürel haklar", "bireysel hak" vb. belirlenmelere hepimiz "alışmışız". Genel anlamda da sosyal şovenler dışında, devrimci ve demokratlar da bu ele alışın yanlışlığını görür, bu ifadeleri reddederler. Toplumsal bir nitelik arz eden dinin, "kişisel bir sorun" olarak ele alınması, hele ki muhafazakar bir toplumda, toplumsal bir olgu olarak görülmemesi de aynı niteliktedir. Nasıl ki Kürt sorunuyla "kültürel", "bireysel" düzlemde kalınarak, yaşamın gerçeğine uygun bir ilişki geliştirilememişse; din ve dine inananlarla da "kişisel" belirlenmesiyle doğru bir ilişki geliştirilemez. Toplum, bunu reddeder. Dinin, kitlelerde ortak bir ruh, şekillenme ve hareket tarzı oluşturabildiğini/oluşturduğunu çok açıklıkla görüyoruz. Çünkü, din ezilen insanın "gerçek üzüntüye karşı protestodur", "Ezilen insanın içli ezgisidir" (Marks). Ve bu protesto asla bireysel değildir. Bu ezgi, yalnız bir kişinin ezgisi değildir.

Lenin'in makalesinde de açıkça vurgulandığı gibi dinin, kişisel bir sorun olduğu iddiası, oportünizmin kapısını açmaktadır. Bu ele alış birçok gerçeği doğru yorumlayamayışımızı getirir. Mesela dinin kişisel olduğunu düşündüğümüz anda, halkımızın önemli bir kesiminin neden AKP etrafında kümelendiğini anlayamayız. Anlaşılmadığı yerde de tıpkı "burjuva ilericiler" gibi halkın bilisizliğine vurgu yapıp durulur. "Geri", "cahil" halkı eğitmekten, bilim götürmekten bahsedilir vs.

"Somut koşulların somut tahlili" ilkesi, olanı doğru tanımlayıp buna göre harekete geçmeyi gerektirir. Dinin esas kökünün toplumsal olduğu kavranmak

zorundadır. Bu, din ile ilişkilenişte temel önerme olmak zorundadır.

Dinin toplumsal olduğunu görüp, Marksizm'in abecesinde kalmadığımız oranda, devrimciler olarak "işçilere hitap ederken, kendini anlaşılır kılmak için konusuna bir giriş olarak, görüşlerini en geri yığınların alışık oldukları, en canlı terimlerle sunmak için şu ya da bu yolu seçme" (Lenin, agy, s. 273) şansımız olur. Hareket alanımızı genişletiriz, yollarımızı artırırız. Bu yollar "**dinden, sosyalizme geçişin bir biçimi**" (agy) olabilir. Engels'in deyişiyle dinlerdeki "**komünist çınlamaları**" duymamamız, kullanmamamız için bir neden yoktur. Lenin makalesinde buna müdahalenin, "**ajitasyoncunun özgürlüğünün, onun eğitsel yöntemlerini seçme özgürlüğünün gereksiz sınırlaması**" (agy) olduğunu belirtir.

"Marksistler ve din" konusunun bizler tarafından toplumsallığı göz önüne alınarak, bir de bu açıdan değerlendirilmesi zorunludur. Bu düzlemde, kısaca Demokratik İslam Kongresi'ne bakalım. Öncelikle bu kongrenin başlı başına, içeriğiyle bir yazı konusu olduğunu belirtelim. Demokratik İslam Kongresi; Ulusal Hareketin dinin egemenler tarafından kullanılmasına güçlü bir yanıtıdır. Sivil Cumaların yarattığı etkiyi düşündüğümüzde kurumsallaşabilecek bir yapının PKK'ye, halkın nabzını yakalamada ve politik düzlemde önemli bir avantaj sağlayacağı açıktır. "Medine Sözleşmesi" aracılığıyla halkın içerisinde "çoğulcu, demokratik, eşit ve özgür" bir toplumun yaratılması fikri işlenmektedir. Anıştırmada bulunursak, "bu yol, dinden demokrasiye geçişin bir yöntemidir." PKK, ulusal demokratik bir hareket olarak, kendi ideolojisine uygun şekilde bu yolu kullanmaktadır.

İslam'ın derinliklerine girdiğimizde Ebu Zer-Muaviye karşıtlığında daha çok somutlanabilecek zengin-fakir, ezen-ezilen ayrımı ise, bir komünist ajitator için "dinden sosyalizme geçişin bir biçimi" olabilir. Bunu başarıyla uygulayabilmemiz Marksizm'in abecesinden ileriye gitmemizle olur. Pratikte kitlelerin arasına girip, onların dillerini öğrenmekle olur. Kitleler içinde olmayan "devrimci" iyi bir devrimci değildir. Kitlelere gidelim, onlar devrime giden yolda ihtiyacımızın ne olduğunu bize gösterir.

BİR YARI-FEODALİZM ÖRNEĞİ: DAYIBAŞILIK!

T. Erdoğan'ın Soma'da yaşanan katliam sonrasında yaptığı açıklamalarda 19. yy'da yaşanan katliamlardan örnek vermesi ve kendi suçunu gizlemeye çalışması, bir yanıyla bir gerçeğe de işaret ediyordu.

Bu katliamın temel nedeni, komprador patronların aşırı kâr hırsı olmakla birlikte; bu katliamın yaşanmasının arka planında, madende uygulanan ve gerçekte tüm Türkiye işçi sınıfına dayatılan çalışma koşulları vardır. Soma katliamı sonrasında bütün tartışmalar içinde dikkat çeken noktalardan biri de, mikrofon uzatılan, TV kamerası çevrilen işçilerin ve bütün bölge halkının ısrarla "taşeronla hayır" demeleriydi! Şirket yetkilileri ise kesin bir dille taşeron kullanmadıklarını açıklıyordu. Bu noktada var olan çelişki Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısında gizlidir.

Yapılan açıklamalarda katliama neden olan şirketin işlettiği linyit madenini "rödovans sistemi" denilen bir sistemle işlettiği ifade edilmektedir. Fransızca bir kelime olan rödovans, "bir şeyi kullanmanın karşılığında ödenen vergi" anlamına gelmektedir. Günümüz Türkiye'sinde rödovans, daha çok madencilik sektöründe, bir maden sahasının belirli bir süreliğine, alt sözleşme yoluyla bir şirkete belirli bir para karşılığında verilmesi anlamında kullanılmaktadır.

Aslında bu yöntem bu topraklar için yeni değildir. Kimi nüanslar olmakla birlikte, aynı mantık yüzyıllardır yürürlüktedir. Osmanlı devletinde eyaletlerden madenlere ve hatta vergi toplamaya kadar bütün gelir getiren imkanlar **iltizam** adında müzayedelerle mültezimlere satılmıştır. Örneğin Osmanlı feodalleri tı-

mar sistemi uygulamadıkları eyaletleri iltizama verirdi. Osmanlı merkezi feodal iktidarı tarafından tımar sisteminin uygulanmadığı bu türden eyaletlerin artık ürünü ve diğer gelirleri yıllık olarak toplanır ve merkezi hazineye aktarıldı.

İltizam sistemde sermayeleri olan bireyler, merkezi feodal devlete yapmış oldukları peşin ödeme karşılığında belirli bir bölgenin ya da herhangi bir kaynağın gelirlerini toplama imtiyazı elde etmekteydiler. İltizam sistemi Osmanlılarda, 15. ve 16. yy'larda bazı eyaletlerde uygulanmakta, feodal üretim ilişkileri içinde yer almaktaydı. Buna bir nevi "taşeron" düzeni de denebilir.

21. yy'ın ilk çeyreğinde ve yüzyılın ilk toplu iş katliamına neden olan komprador patron ağalar; katliamın gerçekleştiği madeni de benzer bir usulle işletmektedirler. Katliamın yaşandığı linyit madeninin mülkiyeti devlete aittir. Soma A.Ş. linyit madenini rödovans yoluyla Türkiye Kömür İşletmeleri'nden (TKİ) kiralamıştır. Kiralayan ve katliama neden olan şirket rödovans sözleşmesinde TKİ'ye her yıl için belirli bir üretim taahhüdünde bulunmaktadır. Şirket taahhüt edilen üretimi gerçekleştirmediğinde ise TKİ'ye tazminat ödemeyi kabullemiştir.

Sonuçta tüm bunlardan da görüleceği gibi rödovans sistemi adı verilen sistem geçmişin iltizam sisteminden süzülüp gelen ve günümüzde Türkiye işçi sınıfına dayatılan taşeron sisteminin maden sektöründe uygulanmasının adıdır. Soma A.Ş. komprador bürokratların yani devletin sahibi olduğu TKİ'nin taşeronu olarak faaliyet göstermektedir. Ancak bu gerçeğe rağmen katliamın yaşandığı işletmede ve genel olarak bölgede "taşeron yok" iddiası, üstelik işçilerin ve halkın bütün ifadelerine rağmen neden ısrarla savunuluyor? Böylelikle ne gizlenmesi amaçlanıyor?

Örneğin benzer bir maden bölgesi olan Zonguldak'ta rödovans sistemi yürürlükte olmasına rağmen Soma ve bölgedeki maden havzalarından farklı olarak, rödovans sahibi şirketlere bağlı olarak çalışan daha ufak taşeronlar bulunmaktadır. Bu şirketlere "taşeronun taşeronu" da denilebilir. Bu taşeronların hangi üretim ilişkileri içinde bulunduğu ve bölgede uygulanan çalışma düzenini ayrıca incelemek gerekir. Böylelikle bu bölgede de artı-değerin hangi biçimler altında gasp edildiğine dair somut bilgi edinilebilir.

Yarı-feodal üretim ilişkilerinin güncellenmesi!

Soma ve çevresindeki bölgelerde işçilerin ve halkın taşeron sistemine yönelik tepkilerine ve bunu yürüyüşlerle, yol keserek dile

getirmelerine rağmen, örneğin kendisi de bir taşeron olan ve katliamın yaşandığı Soma A.Ş.'ye bağlı olarak çalışan, kağıt üzerinde hiçbir taşeron olmamasının nedeni, bölgedeki yarı-feodal üretim ilişkilerinin içinde aranmalıdır. Bu soruya verilecek yanıt, bizi bölgede artı-değerin sadece emek sermaye çelişkisi içinde gerçekleşen artı-değer sömürüsüyle gasp edilmediği bunun yanında ekonomi dışı bazı faktörlerin de devreye girdiği gerçeğine götürür.

Soma'da halihazırda yaşanan, ton başına ücret sisteminin uygulanmadığı, herkesin görünürde de olsa sendikali olduğu ve Zonguldak'ta olduğu gibi ana taşeronla bağlı alt taşeronlar olmadığı bir düzende; kendisi bir taşeron olan şirketin devlete taahhüt ettiği üretim kapasitesini nasıl gerçekleştirebiliyor? Bunu sağlamanın bir yolu ve kamuoyunda da tartışılan yönüyle, şirketin iş güvenliğinden taviz vermesi ve işçileri düşük ücretle, aşırı çalıştırması olarak ifade edildi. Böyle bir üretimin gerçekleştirilebilmesi, maden ocaklarında çalışan işçi sınıfının üzerinde baskının ve disiplinin sağlanması için, 15. 16. ve T. Erdoğan'ın "yerinde örneğinde" olduğu gibi 19. yy'ın üretim ilişkileri devreye sokulmaktadır.

Soma'da ve bölgede günümüzde yarı-feodal ilişkilerin güncellenmesinin somut karşılığı olarak "dayıbaşılık" kurumu devreye girmektedir. Bilineceği üzere ülkemizde mevsimlik işçi tutmada önemli bir araç; elçiler, dayıbaşılar ya da çavuşlardır. Bunlar, köylülerin arasından birisi olup, kıştan yaz için iş ayarlayabileceği gibi, ağanın kahyası, seçtiği muhtar vb. kişiler de olabilir. Elçilik, dayıbaşılık kurumunun önemi, yoksul köylülerin üretiminin, bu kişilere bir pay verilerek daha da düşürülmesi, serbest bir işgücü pazarının oluşmasının önlenmesidir. Bu tür kurumlar kapitalizmin en acımasız ilkel birikim döneminde İngiltere'de görülmüştür, şu farkla ki orada bu kurum bir işgücü pazarını önlemek için değil, sıkıntısı çekilen işçiyi temin etmek için fonksiyon görüyordu.

Kapitalizmin en acımasız ilkel sermaye birikimi döneminde İngiltere'de görülen dayıbaşılık kurumu, Türkiye kırında serbest iş gücünün önünde bir engel olarak dururken; maden ocakları gibi, sömürünün son derece yoğun olduğu, ağır çalışma koşullarına sahip olan ve üstelik iş güvencesinden yoksun alanlarda çalışacak işçiyi temin etmenin yanında; bu işçileri sevk ve idare edecek, disipline tabi tutacak bir rol oynamaktadır. Diğer bir ifadeyle dayıbaşılık kurumu günümüz Türkiye'sinde tıpkı 19. yy'ın ilkel birikim dönemindeki İngiltere'sindeki benzer bir fonksiyona sahiptir. Ancak İngiltere'den farklı olarak madenlerde çalışacak işçi sıkıntısı çekilmemektedir. Çok ucuz ücretlerle binlerce işçi madenlerde çalışmak için beklemektedir. Burada dayıbaşılık kurumu madenlerde çalışacak işçi bulmanın

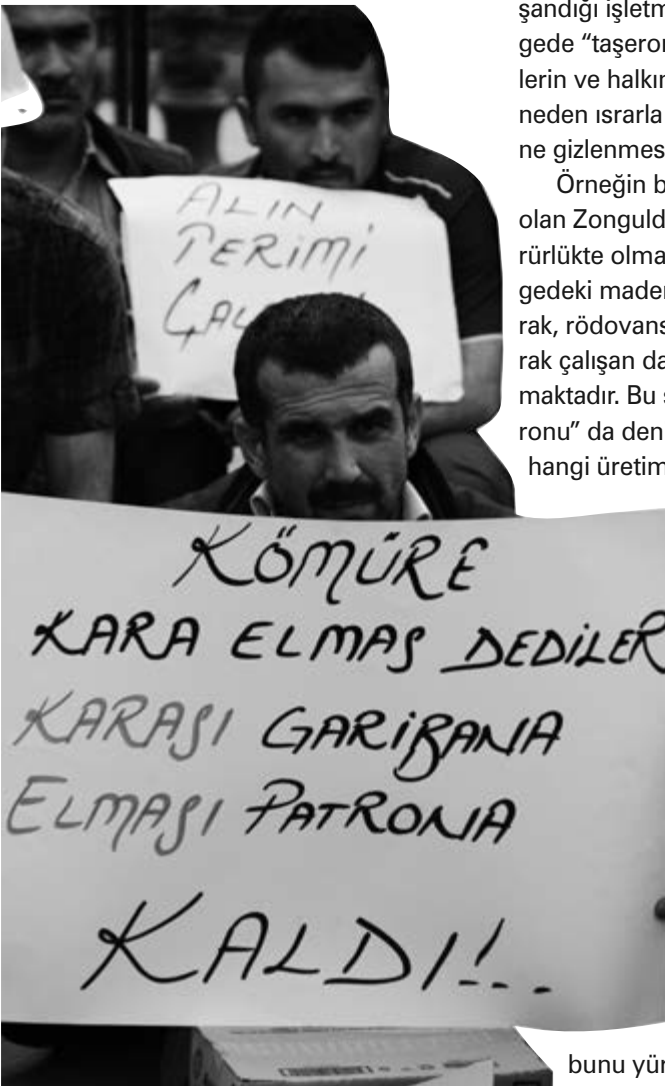
yanında, işçileri denetim altında tutmanın, yönlendirmenin ve sömürmenin bir aracı haline dönüşmüştür.

Soma'da katliamın yaşandığı maden ocağında da dayıbaşılar bulunmaktadır. Bu dayıbaşılar, kağıt üzerinde şirkette ustabaşı olarak çalışmaktadır. Bu dayıbaşılar kendi yerel/akrabalık/feodal vb. ilişkilerini kullanarak şirketlere madenci bulmaktadırlar. Bulduğu işçilerin üretim sürecindeki bütün sorumluluğu ve kontrolü bu dayıbaşılara aittir. Dayıbaşılar bunun karşılığında (sözleşmede gözüken ustabaşı maaşı 1.800 TL'ye ek olarak) şirketten para almaktadır. Kağıt üzerinde yazılmayan taşeronlar işte bu dayıbaşılar olarak ortaya çıkmaktadır.

Ton başına ücret sisteminin sağladığı baskı ve disiplin mekanizması bu dayıbaşılar üzerinden yürümektedir. İşçiler dayıbaşılık düzenini şöyle anlatmaktadır: "Dayıbaşı denilen kişiler şirkete gider, elimde 40-50 işçi var. İki günde bitireceğiniz işi bir günde bitiririm" der. Dayıbaşının getirdiği işçiler deneyimli-deneyimsiz olduğuna bakılmadan madende çalıştırılır. Yani şirketler aracılığıyla yapılan sistem burada kişiler üzerinden gider. Bu dayıbaşılara bağlı çalışan işçiler, örneğin Ahmet Sayar getiriyse Sayar'ın işçisiyim der. İşçiler bin 300 ya da bin 500 TL maaş alırken, dayıbaşları 10-15 bin TL'ye kadar para kazanıyor. Ama işçilerin maaşlarını şirket ödüyor, dayıbaşları değil. Bu taşeronların hiçbir resmiyeti yok. Sadece işçilerin yıllık izinleri için hazırlanan çok küçük evrakların bir köşesinde isimleri yazar. Soma Maden'de 16 taşeron var."

Sonuç olarak Soma'da "dayıbaşılık kurumu" aynı zamanda feodal ilişkilerini de kullanarak, köylülerden madende çalışacak işçi bulmakta, adeta bir alt feodal olarak, alt bir taşeron gibi çalışmakta ve işçiler üzerinde feodal bir tahakküm kurmaktadırlar. Bunun karşılığında ise artı-değer sömürüsünden pay almaktadırlar. Böylelikle madenlerde çalışan işçi sınıfı hem artı-değer sömürüsüne maruz kalmakta, hem de dayıbaşılar üzerinden yarı-feodal tarzda sömürülmektedir. Soma madenlerindeki işgücünün dayıbaşılar aracılığıyla kontrolü yarı-feodal bir sistem olarak ortaya çıkmaktadır. Çünkü araçlarının işgücü üzerinde denetimi söz konusudur. Bu nedenle katliam sonrasında gerek işçiler ve gerekse de bölge halkının hemen hemen tümünün "taşeronla isyan" etmesi anlamlıdır.

Bugünün Türkiye'si 19. yy'ın İngiltere'sinden bir noktada ileridir! 19. yy'da İngiltere'de işçi sıkıntısı çekilmektedir. Günümüz Türkiye'sinde işçi sıkıntısı çekilmemektedir! Milyonlarca işsiz, en kötü koşullarda çalışmaya hazır beklemektedir. Yarı-sömürge yarı-feodal sosyo-ekonomik yapı kendisini bu içerikteki üretim ilişkileri üzerinden var etmektedir. Dünyün mültezimleri bugünün taşeronlarıdır. Dünyün alt feodalleri bugünün dayıbaşılarıdır. Yarı-feodal üretim ilişkileri kendisini "dayıbaşılık düzeni" içinde de yeniden ve yeniden üretmektedir.

SOMA VE LİBERALLERİN SIZLAYAN VİCDANI!

Soma'da yaşanan katliam "Türk liberal aydını" nı karpuz gibi ortadan ikiye böldü. Türk "liberal aydını" nın temel özelliği ekonomik sistem olarak kapitalizmi siyasal olarak ise burjuva demokrasisini Ferhat'ın Şirin'i (ya da Şirin'in Ferhat'ı) sevmesi gibi sevmesidir. Ancak bu aşkın, o meşhur Ferhat ve Şirin aşkından önemli bir farkı vardır. O da Türk "liberal aydını" nın bu sevdayı gerçekleştirmek ve ona kavuşmak için pek de "emektar" ve cüretli olmamasıdır. O yüzden ortalama bir "burjuva demokrat" ölçülerine haiz değildiler. Türkiye'nin burjuva demokratik devrimini yapamamış bir ülke olması gerçeği, Türkiye'deki "liberal aydınları" da belirlemektedir. Onlar yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapıya sahip bir ülkenin "liberal"leri olarak, "bizim büyük çaresizliğimiz" ruh hali içindedirler.

Bu nedenle tam da içinde buldukları ve her fırsatta yadırgadıkları sosyal, ekonomik, toplumsal ve siyasal yapının ürünü olan "liberallikleri", "demokratik yapıları" ve "aydın kimlikleri" vardır. Amentüleri "gelişmiş batı toplumu" seviyesine ulaşmaktır. Giyimlerini, kuşamlarını, yaşam tarzlarını, kültürlerini bu toplumların aydınlarına uygun seçerler, yaşarlar. Ancak ne zihniyetlerini, ne toplumsal sorunları ele alışlarını, ne entelektüel düzeylerini ve cesaretlerini ne de hayallerini süsleyen hedefi gerçekleştirecek tutarlılığı, azmi ve çabayı göstermeye yanaşmazlar. O nedenle Türk "liberal aydın"larını tırnak içinde ele alıyoruz! Çünkü liberallikleri bile güdüktür! Aydınlıkları ise zaten şaibelidir.

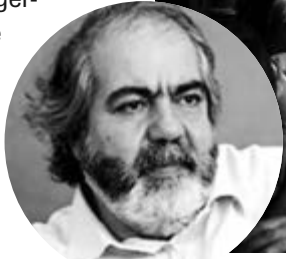
"Türk liberal demokrat aydını" nın uzun zamandır "küreselleşen dünyada" diye başlayan cümlelerle emperyalist-kapitalist sistemi ve onun her türlü siyasal, ideolojik, kültürel, ahlaki, hukuksal değerlerini kutsal birer tabu haline getirdiğini, ona meşruiyet kazandırdığını biliyoruz. Onun karşısında duran her şey ama özellikle de Marksizm, sınıf mücadelesi, sosyalizm, devrim "çağ dışı", "dinazor", "marjinal" olarak saldırıya uğradı. Çoğu eski devrimci ve Marksist olan bu kesimler yer yer en aşağılık "anti-komünist" çizgide propaganda makinesi gibi çalıştılar. Kıbrıs'ta (onların deyimiyle Rum kesiminde) artık basit bir burjuva partisi olan komünist partisinin yetkililerine eski bir "Maoist-komünist" olarak bu ismi kullanmalarını telkin edenlere (Şahin Alpay), sarı sendikaları dahi eski türden örgütlenme biçimi diyerek sendikacılığı tümüyle kaldırmak gerektiğini savunanlara (Eser Karakaş) kadar en aşağılık pespayeliklere de şahit olduk.

"Dinazora" çağrı mı?

Ama en hafifinden emperyalist-kapitalist sistem için sınırsız sunulan hizmet-

tir. Nuray Mert bu durumu "vahşetin hizmetine sundukları aklın ardından sırttan gaddarlık" olarak tanımlıyor. (diken.com, 14 Mayıs) Soma katliamı emperyalist kapitalist sistemin ve onun neo-liberal politikalarının zaten sorgulanan acımasızlığını, gaddarlığını, değdiği her şeyi çölleştiren karakterini daha fazla sorgulamayı doğuran bir süreci de yanında getirdi. Vahşetin hizmetine sunulan akılların gaddarlığı da kendini rehabilite etme ihtiyacı hissetmeye başladı. Bu açıdan düne kadar neo-liberalizmi ve onun mucizelerini ve insanlığa sunduğu hizmetleri yücelten "liberal aydın"lar şimdi "acaba" diye bunun zararlı yanlarını da masaya yatırmaya çalışıyorlar.

Nuray Mert, 14 Mayıs tarihli yazısında aslında kendini de içine katarak genel durumu tanımlıyor: "İş kazaları, daha doğrusu cinayetlerine dair son olarak ne zaman yazdığımı hatırlamıyorum bile."

izliyorum, biliyorum, isyan ediyorum ama işte dönüp dolaşip hep er-teliyorum; ben de bu vahşeti siyasetin dışına süpür-enlere katılıyorum. Yoksa sessizce, içten içe, bu meseleyi, 'modası geçmiş solculuk' diye siyasetin dışına atanlara mı katıldım? Cinayet benim için de bu denli olağanlaştı mı? Belli ki öyle olmuş." (diken.com) "Liberal demokrat" kesimler içinde Kürt meselesine yaklaşımı nedeniyle belki de demokrat tutuma en yakın olan Nuray Mert'in bu sorgulaması ve muhasebesi kuşkusuz kendi mahallesindeki gerçekliğe tutulan aynadır.

Bu sorgulama sadece Nuray Mert'le sınırlı değil kuşkusuz. Genel olarak AKP muhalifliğinin iklimi içinde olan liberal aydınlardan daha başkaları da bu kaza vesilesiyle neo-liberalizmin, özelleştirmenin, kapitalizmin vahşetine dokundurma ihtiyacı duyuyor. Geçmişin "komünist" i yakın zamanın liberali bugünün "muhafiz liberali" Oya Baydar da oldukça cüretli: "Marx'ın, insanlığın düşünce ve pratiğinin son iki yüzyılına damgasını basan anıt eseri Das Kapi-

tal'ın güncelliği; Soma'da ölüm, yıkım, acı, toplumsal çöküş pahasına ne yazık ki bir kez daha kanıtlandı. Soma; insanı hiçleştiren, sömüren, yabancılaştıran kapitalist düzenin kimsenin görmezden gelemeceği bir alan uygulaması oldu. Marx'ın çağ değiştiren dev eseri: **Sermaye: Ekonomi Politığın Eleştirisi** kitabının özü özeti Soma'da kafamıza, yüreğimize, öğrenilmiş unutkanlığımıza gülle gibi düştü" diye yazmaktadır. (t24.com, 22 Mayıs)

AKP muhalifi "liberal"lerin isyanı bu isimlerle sınırlı değil kuşkusuz. Mehmet Altan'dan (gazete360.com 22 Mayıs) Hasan Cemal'e (t24.com, 21 Mayıs) büyükbaş birçok "liberal demokrat" duruma isyan etmekle kalmayıp "vahşi kapitalizme" ve azgın sömürüye hücum ettiler. "Türk liberal demokrati" yine geri kalmış entelektüel sorgulama düzeyi ile

karşımıza çıktı! Neo-liberalizmin 2008 kriziyle dünyada sorguya çekildiği, hatta Marks'ın haklılığın tartışıldığı

kapitalist merkezdeki entelijansiyanın tam 6 yıl gerisine düşmekten kendilerini yine kurtaramadılar.

Liberalin vicdansız fanatik anti-komünist olanıdır!

Ama durun, demokratinin patentini çoktan satın almış bu "liberal"lerin bir kısmı henüz bu sorgulama seviyesinde bile değil. Yeminli komünizm düşmanı ve emperyalist-kapitalist sistemin her koşulda kutsayıcıları da var. Kimisi "ya Soma, ya AB" (Eser Karakaş, Star gazetesini) diyerek, kimisi "diğer bazıları şirket ve kapitalizm adını verdikleri şeytanı taşılayacak... Maden kazalarının piyasa ekonomisinin ürünü olduğu görüşü bir hurafedir" (Atilla Yayla, Yeni Şafak, 17 Mayıs) vb. hareketle sorunun kapitalizm olmadığını "fitratlarına" uygun olarak anlatmaya çalışıyorlar. Hatta Atilla Yayla denen "liberal" etiketli faşist, "güvenlik tedbirleri daima maliyeti yükseltir ve ancak maliyetleri ekonomik olarak karşılanan tedbirler hayata aktarılabilir. Bu yüzden, söz gelimi, Türkiye ne yaparsa yapsın madenlerinde Almanya'daki madenlerde alınan güvenlik

tedbirlerinin aynısını alamaz, uygulayamaz. Bu gerçeği görmeyip sadece laf yaparak kazaların önüne geçilebileceğini sanmak hurafelere teslim olmaktır" (Yeni Şafak, 17 Mayıs) diye yazarak başbakanının meseleye getirdiği "fitrat" yaklaşımına "liberal" ve "entelektüel" derinlik katmaya vardırılmıştır.

Atilla Yayla aslında bir gerçeği ifade etmektedir de. Yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'nin madenlerde Almanya düzeyine gelemeceği ne kadar doğrusa aynı nedenlerde "Türk liberal demokratları da" gerçek anlamda kapitalist ülkelerdeki liberaler düzeyine gelemecektir. Faşist sistemin ürünü "liberal-demokrat" olacaktır.

Tutarlı demokrat olmak rehabilite edebilir belki!

Neo-liberalizm uzun zamandır yaşadığı krizlerle boğuşmaktadır. Vahşi sonuçları ise ezilenlerin yaşamını cehenneme çevirmektedir. Soma bu cehennemin ne boyutlara vardığını gösteren bir barometre oldu. Şimdi devrim, sosyalizm, sınıf mücadelesine yönelik "küfürü" eksik etmeyen "liberal"lerin bir kısmı dahi "başlarına düşen Marks'ın güllesini" hissetmektedir. Ancak bu gülleyi hissederken dahi "liberal fitratlarına" uygun olarak "anti-kapitalist mücadelenin artık derde deva olmayan arkaik tarzı, yerine yeni yollar, yöntemler aramaya yeterince çalışmadığımız için kendimizi suçlu bulduk" (Oya Baydar); "sosyalizm rüyamızın sonu kötü geldiğinde sorunu başka yerde aramalıydık" (Nuray Mert) tespitlerden geri kalmıyorlar. Hiçbir zaman omuzlayamayacakları ve çaplarının yetmeyeceği sorumluluklar tanımlarken de, devrime ve sosyalizme omuz atmaktan geri durmamaktadırlar.

"Liberal Türk aydınları" büyük sorumluluklar iddiasında olmasınlar. Eğer vicdanlarını rehabilite etmek istiyorlarsa çok basit bir yol vardır. O da sadece tutarlı demokratik bir çizgi oluşturmaktır. O da Kaf dağının arkasında, yerin yedi kat dibinde bilinmeyen bir sır değildir. Haksızlığa haksızlık, adaletsizliğe adaletsizlik, faşizme faşizm, zalime zalim diyebilmekten geçmektedir. Yeter ki devletin kırmızıçizgilerini kırmızıçizgisi olarak bellemekten, "demokrasi" ve "özgürlüğü" bu çizgilerin sınırları içine hapsedmekten vazgeçsinler. Bu kırmızıçizgiyi devlet aşındırdığı oranda sorgulamak "demokratik aydın"ın sürekli "acısını yaşayacağı", "özeleştirisini" vereceği ve ciddiye alınırılığı sürekli azalacağı bir gerçeklikle yüz yüze kalmasını sağlayacaktır.

Ezilenler ise "arkaikleşmiş", "dinazorlaşmış" kurtuluş çizgisini gelişmelerin akışını kavrayarak yeniden ezenler ve zorbalara için korkulu bir rüyaya dönüştüreceklerdir. Gelişmeler bu tabelayı belirginleştirmeye çoktan başladı.

“Mutlaktır ülkemizde devrim, bir işaret fişeğidir Kaypakkaya”

H. Merkezi: Kaypakkaya “Mutlaktır Ülkemizde Devrim, Bir İşaret Fişeğidir Kaypakkaya!” sloganıyla Avrupa’nın çeşitli ülkelerinde organize edilen anma etkinlikleri ile anılmaya devam ediliyor:

* **Wuppertal:** Kaypakkaya Almanya’nın Wuppertal şehrinde 2.500 kişinin katıldığı kitlesel bir geceyle anıldı. Etkinlikte Manisa’nın Soma ilçesindeki maden işletmesinde işçi katliamında hayatını kaybeden işçiler için özel bir program hazırlandı. Salon girişine üzerinde “**Meşaleyi Kaypakkaya’dan aldık, ağıt yakmaya değil hesap sormaya**” yazılı bir pankart asıldı ve kapı girişine bırakılan bir kömür yığınının yanında gece boyunca mumlar yakıldı. Geceminin açılışı sinevizyon görüntüleri ve “**İndik Maden Ocağına**” ezgisiyle başladı. Salon, “**Soma’nın katili patron ağa devleti**” sloganıyla inledi.

Anma gecemiz tertip komitesinin konuşmasıyla başladı. Tüm devrim şehitleri ve özel olarak Soma’da hayatlarını yitiren işçiler için yapılan saygı duruşunun ardından Grup Haykırış tarafından “**Yoldaş seni anacağız**” marşı söylendi. Gece, **Pınar Aydınlar**’ın sahne almasıyla devam etti. Verilen aranın ardından **TKP/ML MK**, **TMLGB**, **TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı** ve tüm hapishanelerdeki **TKP/ML** tutsakları adına geceye gönderilen mesajlar okundu. Ayrıca gecede **MLKP**, **MKP**, **TİKB**, Avrupa Halk Cephesi, **Wuppertal Alevi Kültür Merkezi**, Yeni Demokrasi Derneği Peru ve **Almanya**

Devrimci Hareketi’nin gönderdiği mesajlar da okundu.

Gezi İsyanı şehitlerinden **Berkin Elvan**, **Ethem Sarısülük** ve **Ahmet Atakan**’ın annelerinin konuşmalarını yapmak üzere sahneye çıkmasıyla salona, büyük bir coşku ve hüznün hakim oldu. Kitlenin “**Gezi İsyanı şehitleri ölümsüzdür**” sloganıyla salon inledi. MLPD ve BDP temsilcisinin yaptığı konuşmaların ardından, Hamburg Yeni Kadın Korosu sahne aldı. İlk defa gecemize katılan **Ciwan Haco**, konuşmasında halkların kardeşliği, Soma’da işçi katliamı üzerine konuşma yaptı. Yine geceye ilk defa katılan **Marsis** ise, Kaypakkaya ve tüm devrim şehitleri üzerine bir konuşma yaptı. Gecemizde, 9 Mayıs’ta Hindistan’da Delhi Üniversitesi’nde sivil polislerce gözaltına alınan **Dr. Saibaba** için imza kampanyası açıldı.

* **Londra:** 18 Mayıs günü yapılan, selamlama ve saygı duruşuyla başlayan etkinlikte daha sonra Tohum Kültür Merkezi bünyesinde çalışmalarını sürdüren **Nergiz Halk Oyunları Ekibi** ile sanatçılar **Hozan Beşir**, Grup Haykırış ve **Grup Abdal** sahne aldı.

Gecede **TKP/ML MK**, **TMLGB** ve **TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı**, Partizan ve tüm hapishanelerdeki **TKP/ML tutsakları** adına geceye gönderilen mesajlar okundu. Ayrıca **MKP Britanya**

tarafтары, Kürdistan Halk Meclisi, **MLKP Britanya Yönetimi**, Elbistan Toplum Merkezi ve **Kırksraklılar Derneği** adına mesajlar okundu.

* **Mannheim:** Kürt Toplum Merkezi’nin düzenlediği Mayıs şehitle-

rini anma etkinliği Ludwigshafen Lokal’inde Kürtçe yaptığı açılış konuşması ve ardından saygı duruşu ile başladı. Haki Karerleri, Denizleri ve İbrahim’i anlatan Kürtçe sinevizyon gösteriminin ardından Yek-Kom ve Partizan adına katılan panelistler konuşmalarını yaptılar. YEK-KOM’dan, Haki Karer’i tanıyan panelist onunla yaşadığı anıyı anlatarak salonda bulunan şehit ailelerine söz hakkı verdi.

* **Basel:** Etkinliğin hazırlık sürecinde yaygın olarak A/P materyallerinin dağı-

tımının yanı sıra evler, kahvehaneler, düğün salonları ve yapılan tüm etkinlikler dolaşarak yoğun bir çalışma temposuyla hazırlıklara başlanıldı.

Soma işçi katliamında hayatını kaybeden işçilere özel olarak yer verildi. Stand bölümüne “**Meşaleyi Kaypakkaya’dan aldık, ağıt yakmaya değil, hesap sormaya**” yazılı Partizan pankartı asıldı. Büyük bir coşkuyla başlayan gecemizin açılışı sinevizyon görüntüleri ve Grup Şiar’ın seslendirildiği “**İndik maden ocağına**” ezgisi eşliğinde başladı. **Pınar Aydınlar** ve **Ciwan Haco**’nun sahne aldığı etkinlikte **TKP/ML MK**, **TMLGB** ve **TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı**, Partizan, **YDG**, **Özgür Gelecek**, **TKP/ML tutsakları** ve çok sayıda devrimci, demokrat kurumun gönderdiği mesaj okundu. Etkinlikte özellikle ailelerin etkinliğe rahat katılabilmeleri için Palyaço tarafından çocuklara yönelik salon bahçesinde program gerçekleştirildi.

Hindistanlı Maoistler birleşti

Hindistan Komünist Partisi (Maoist)’in sözcüsü **Abhay** ve Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)-Naksalbari’nin sözcüsü **Krantipriya**’nın yayımladığı ve iki partinin genel sekreterlerinin imzasıyla açıklanan deklarasyonda dünya proletaryasının birlik,

dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs vesilesiyle devrimci sorumluluk ve inançla iki partinin artık Hindistan Komünist Partisi (Maoist) adı altında tek partide birleştikleri ilan edildi.

Açıklamada “*Bu vesileyle dünya proletaryasının bir parçası olan Hindistan proletaryasının öncüsünün güçlendirilmesi için kendimizi daha güçlü*

bir şekilde Hindistan devrimine ve dünya proleter devrimine adıyoruz” ifadelerine yer verildi.

İki partinin birleşmesinden doğan Hindistan Komünist Partisi (Maoist)’in Marksizm-Leninizm-Maoizm’i ideolojik rehber olarak kabul ettiği ve MLM kavrayışını ayakta tutmak, savunmak ve yaratıcı bir şekilde uygulamak su-

retiyile derinleştireceği açıklandı. Komünistlerin birleşmiş olduğu HKP (Maoist)’in Hindistan proletaryasının öncüsü olma rolünün artık daha iyi yerine getirebileceği kaydedilerek “*Biz ulaştığımız bu birliği devrimin güçlü bir silahı haline getirme sorumluluğunu üzerimize alıyoruz*” sözleriyle açıklama sonlandırdı.

Avrupa’da Soma ve Uğur için eylemler

Fransa

Paris’te Soma katliamında katledilen işçiler ve Okmeydanı’nda polis tarafından kurşunla katledilen **Uğur Kurt** için eylemler düzenlendi.

* **Grigny:** Grigny Belediye Başkanı ve YDG’li bir arkadaşımızın önerisi ile yapılan etkinlik **ATİK**, Fransız Komünist Partisi, **Sol Cephe**, **DİDF** ve **Mezopotamya Kültür Merkezi** ve Fransız Komünist Partisi Gençlik örgütü tarafından örgütlendi. Grigny’de bulunan Sydney Bechet Kültür Merkezi’nde yapılan etkinliğin birinci bölümü açık havada gerçekleştirildi.

Bu bölümde Grigny Belediye Başkanı Philippe Rio bir açılış konuşması yaptı. Soma’da ölen işçileri anarak konuşmasına başlayan belediye başkanı, yaşananların iş kazası değil bir katliam olduğunun, Türkiye’nin sorumluluklarını yerine getirmesi gerek-

tiğini belirtti.

Anma etkinliğinin ikinci bölümüne salonda devam edildi. Salonda, önce YDG tarafından Soma katliamını anlatan bir sinevizyon gösterildi. Ardından Soma iş cinayetine kurban gidenler için saygı duruşunda bulunuldu. Son olarak bir panel gerçekleştirildi.

* **Saint Denis:** Demokratik Kitle Örgütleri Platformu (DEKÖP-Paris) tarafından organize edilen etkinlik, Saint

Denis’de bulunan kemerin önünde gerçekleştirildi. Saygı duruşuyla başlatılan etkinlik, hazırlanan ortak basın açıklamasının okunmasıyla devam etti. Yapılan açıklamada, Gezi’den bu yana artarak devam eden devlet terörünün, Uğur Kurt adlı Alevi bir vatandaşın katledilmesiyle devam ettiği vurgulandı.

İngiltere

Başkent Londra’da iki ayrı protesto eylemi yapıldı.

* 23 Mayıs günü yapılan eylemlerden ilki **Britanya Alevi Federasyonu** tarafından Londra Cemevi önünde gerçekleştirildi.

* Trafalgar’da **Demokratik Güç Birliği-Britanya** tarafından yapılan eylemde basın metni defalarca okundu. Ayrıca yüzlerce bildiri dağıtıldı. Partizan da döviz ve flamlarıyla alanda yerini aldı.

YKP (M-L) Soma için bildiri yayınladı

H. Merkezi: “Soma’da yaşanan katliamın sorumlusu devlettir” diyen **Yunanistan Komünist Partisi (M-L)**, Türk hükümeti tarafından yakılan ağıtların ve Samaras hükümetinin yardım önerisinin ikiyüzlülükte sınırları olmadığına kanıt olduğunu belirtti.

“*YKP (M-L), sermayeye ve onun hizmetkârı Erdoğan hükümetine karşı mücadele eden Türkiye emekçileriyle dayanışma içindedir*” diyen YKP (M-L), açıklamasını, “*Sokaklarda, devlet terörüne karşı mücadele eden komünistlere ve devrimcilere, devrimci selamlarımızı iletiriz. Emekçilerin ve bütün insanlığın, adalet ve güvenle eşit bir toplumda yaşaması için, katliamcı bir sistem olan kapitalizmin yıkılması gerekmektedir*” sözleriyle sonlandırdı.

Gezi İsyanı'nın yıldönümünde Kaypakkaya güzergahından isyana bakmak -2-

TDH'nin 42 yıl önce Kaypakkaya'nın çok net çözümlerine rağmen Kemalizm'den ideolojik-politik olarak bir türlü, hiçbir karmaşaya yer vermeyecek şekilde ayrışmaması/hesaplaşmaması önemlidir. Türkiye "sol"u yazının ilk bölümünde açıkladığımız "burjuva demokratik devriminin" gerçekleşmesinde ana özne olarak gördükleri için CHP'yle göbek bağıni kesememiştir. Bunu Mart ayındaki yerel seçimlerde HDP bileşenlerinin hemen tümünün taraftarlarının bir kısmının oylarını CHP'ye vermeleriyle bir kez daha gördük. Yani bu belirlemeler, Türkiye Devrimci Hareketi'nin "tarihi gerçeği" dir! Aynı şekilde BDP tabanının ikinci seçeneğinin AKP (yani 2. kamp) olması da Türkiye'nin tarihi gerçeğidir. Çünkü Kürtler de, CHP'nin "geri kalmış", "ilkel", "feodal", "çağ dışı" belirlemelerinden nasiplerini almış ve "feodalizmden kurtulup uluslaşamadıkları" için de yok sayılmayı "hak etmişlerdir"! Modernleştirme adı altında uygulanan asimilasyon politikaları, baskı ve zulüm Kürtleri de 2. kampa ve devamcılarına yaklaştırmıştır. Ta ki, kendilerinin ulusal çıkarlarının savunucusu olarak sahiplendikleri PKK ortaya çıkana kadar. Hem 1. kampın hem de 2. kampın ideolojik/politik hegemonyasında hareket eden kitlelerin ihtiyacı çok açıktır ki, onları bu bölünmüşlükten kurtaracak komünist bir önderliktir.

Fakat; **bu komünist önderlik her iki kampın ideolojik/politik hegemonyasından hiç kuşkuyla yer vermeyecek şekilde net olarak kopmak zorundadır.** Aynı zamanda bu komünist önderlik, kendiliğinden hareketlerin zaafalarını görece, onların önünde secdeye varmayacaktır. 1968 eylemliliklerini değerlendiren Kaypakkaya yoldaşa bir daha dönelim:

"Devrimin kitlenin eseri' olacağı konusunda bu kadar yaygara yapan PDA revizyonist kliğinin, kitle hareketleri karşısındaki tutumu da şudur: İşçiköylü kitlelerinin kendiliğinden gelme mücadelesini göklere çıkarmak, kendiliğinden gelme mücadelenin önünde secdeye varmak! İşçi ve köylü kitlelerini emekleye emekleye arkasından izlemek!... Oysa halk yığınları ve özellikle köylüler, silahlı iktidar mücadelesi için, dinamik kararlı, tutarlı doğru yoldan ilerleyen bir komünist önderliğe muhtaçtır ve onların asıl eksiği budur." (İ. Kaypakkaya, Bütün Eserleri, Umut Yayıncılık, s. 409)

Gezi İsyanı'ndan sonra da yapılan yorumlar "kendiliğinden gelme mücadeleyi göklere çıkarmak", önünde secdeye varmak olmuştur. Oysaki komünist öncünün görevi bu değildir. Kaypakkaya, yazının ilerleyen bölümlerinde ele alacağımız gibi 15-16 Haziran

Büyük İşçi Direnişi'nden birçok sonuç çıkarmıştır. Onlara geçmeden önce Lenin'e bakalım: "Yığınların kendiliğinden kabarışı, ne kadar büyük ve hareket de ne kadar yaygın olursa, sosyal-demokrasinin teorik, siyasal ve örgütsel çalışması için daha yüksek bir bilinç göstermesi gereği de o ölçüde artar." (Ne Yapmalı, S:57)

Lenin bunu vurgulamıştır, çünkü kendiliğindenliğe secde edenler, hareketin kuyrukçuluğunu yapmak dışında bir vafsa erişemezler. Gezi İsyanı ile ilişkilenmede devrimci hareketler halen "daha yüksek bir bilinç" göstermekten uzaktır. Gezi İsyanı süresince ve sonrasında, hiçbir devrimci hareket, "daha yüksek bir bilinç" sergileyemediği için kitlelerin sahiplenebileceği politikaları üretmemiştir. Hiçbir devrimci hareket, tarihsel zincirlerini fark ederek 2. kampın şimdiki temsilcisi AKP'nin peşinden sürüklenen kesimin dikkatini çekmek, ona ulaşmak için bilinçli bir çaba sarf etmemiştir, net bir hedef olarak tanımlayıp, kendini bu düzlemde hazırlama, militanlarını eğitip harekete geçirme gereği duymamıştır. Kaypakkaya'nın dikkat çektiği gibi yığınların bu iki kamp etrafında toplanmasının önüne geçebilecek "yüksek bir bilinç" gösterilememiştir. Gösterilememiştir, çünkü TDH tarihi boyunca esasta hep 1. kampın tabanı ile ilişkilendirilmiştir. Yani şu anda burjuvazinin ustalıkla kullandığı kutuplaşma siyasetine sol, on yıllardır dahildir. **TDH'nin yarattığı kutuplaşma ezen-ezilen ekseninde sınıfsal olmalı; egemen sınıfların "ilerici-gerici", "liberal-muhafazakar" kutuplaşması içerisinde kalmıştır.**

Komünist öncü; her türlü zulme, zorbalığa ve sömürüye karşı çıktığı oranda kitleler tarafından sahiplenilecektir. Yazının başında vurguladığımız gibi post-modernist akımların da etkisiyle aydınlanmacı Kemalizm'in etkisi görece azalmıştır. AKP bunun da yardımıyla 2. kampın tabanını kendisine daha çok bağlayacak bazı uygulamaları yaşama geçirmiştir. Zaten Gezi İsyanı'ndaki kitleyi harekete geçiren de, yaşama geçen bu uygulamaların bir kısmını "gericilik", "yaşam tarzına müdahale" olarak ele almalarıdır. Biz halkımızın her iki kesimine giderken, egemen sınıflara çıkarlarına uygun olan bu ele alışlardan tamamen kurtulmuş olarak gitmeliyiz. Bu durum özellikle de hemen hemen hiç ilişkimizin olmadığı 2. kampın ideolojik/politik hegemonyasındaki kitlelere giderken daha büyük bir önem kazanmaktadır.

Kitlelere, hele ki yeni açılacağımız kesimlere hangi araçlarla gidebileceğimizi, ajitasyon/propagandamızı hangi temelde yapacağımızı ancak çalışma

yapmayı hedeflediğimiz kesimlerin içerisinde giderek net bir şekilde koyabiliriz. Engin bir deniz olan kitlelerin içine dalmadan "yüzmeyi" öğrenemeyiz. Bu kapsamda, fabrikada, okulda, semtlerde yakaladığımız her ilişkiden öğreneceğimiz çok şey olmalıdır. İlk başlarda çok zorlanacağımız kesindir. Ama ana hattımızı kavrayıp belirginleştirdiğimiz oranda, zaman içerisinde halkımızın her kesimi içerisinde kök salacağımızı göreceğiz. Tüm bunlarda en önemli halka, modernist paradigmanın zihnimizdeki etkilerini koparıp atarak, "ilerici-gerici" çıkmazından kurtulmak ve kendi ideolojimizle ezen-ezilen ekseninde gidebilmektir. Çok yoksul olduğumu bildiğimiz bu kesimle komünist ideolojimiz doğrultusunda bağ kurabiliriz. Yeter ki çelişki içindeki ana halkayı kavrayalım.

Alanlardaki faaliyetçilerimizin, hiç zaman kaybetmeden, şimdiye kadar gitmekten imtina ettiği "bölgelere" gitmeleri, hiç olmadığı kadar teorik/politik/örgütsel bilinçlerini yükseltmeleri ve devrimci faaliyetin bizden Kaypakkaya inancı ve ısrarını kuşanmamızı istediğini görmeleri ve harekete geçmeleri gerekmektedir. Bizler eğer halkımızı yeterince sahiplenmiyorsak, halkımızla birlikte yanıp-tutuşmuyorsak, kendimizi onlara akıl verebilecek akıldaneler sayıyorsak; halkımızın da bizi sahiplenmesi, bizimle yanıp-tutuşması, bizimle hareket edebilmesi için herhangi bir neden yoktur. Devrimci politikada uzmanlaşmak, kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Bütün bunlardan hareketle ve Kaypakkaya'nın 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ne dair analizinden de yararlanarak şunları söyleyebiliriz;

* Gezi İsyanı; bize bir kez daha devrimin şiddete dayanacağını, bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu göstermiştir.

* Gezi İsyanı; 2000'lerden itibaren daha da gelişen liberal ideolojinin; halkımızın kurtuluşunu sağlamlamasını beklemenin "ahmakça bir hayal" olduğunu gösterdi. Ayrıca 10 yıldır çeşitli kesimlerce yapılan AKP güzellemelerine

büyük bir darbe indirdi. Burjuva reformculuğunun miadını çoktan doldurduğunu kanıtladı.

* Gezi İsyanı; gerçek kahramanın kitleler olduğunu gösterdi. Kemalizm'den etkilenmiş orta sınıf solculuğunun ne kadar radikalleşirse radikalleşsin, faşizme karşı mücadelede halkımızın tüm kesimlerini birleştiremeyeceğini gösterdi. Komünist öncü olmadan, çeşitli milliyetlere ve inançlara mensup emekçiler arasında "birlik, dayanışma ve güven sağlanamayacağını" bir kez daha kanıtladı.

* Gezi İsyanı; içinden geçtiğimiz süreçte ulusal hareketle olan müttefikliğimizi geliştirmeden, destek anlayışından kopmadan ve Kürt halkıyla bütünleşmeden hâlihazırda devlete karşı başarı elde edemeyeceğimizi gösterdi.

* Gezi İsyanı; gerçekten devrimci bir örgütlenmeye, yerleşmiş illegal faaliyete olan ihtiyacı bir kez daha göstermiştir. Yaygın tutuklama terörüyle birlikte sekteye uğrayan çalışmalar bunun kanıtıdır.

* Gezi İsyanı; ezen sınıfların kutuplaştırıcı siyasetini aşamayan ve yalnızca bir kampın tabanı ile olabilecek olan ayaklanmaların halkın kurtuluşu yolunda başarıya ulaşmayacağını göstermiştir.

* Gezi İsyanı; kentlerin artan önemini göstermiştir.

* Gezi İsyanı; Komünist Partinin Kaypakkaya'nın politikalarını daha üst düzeyde kavrayarak yazılarına gömülü olan ezen-ezilen çözümlerini, tarihsel ilerlemeciliğe karşı duruşunu temel alarak; şu ana kadar uzak durduğu Sünni inanca sahip, 2. kampın ideolojik hegemonyası altındaki kesimlerle çok acil olarak ilişkilenecek zorunda olduğunu göstermiştir.

Gezi İsyanı'nın temel sloganları; **"Bu daha başlangıç mücadeleye devam"** ve **"Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak"** idi. Hiçbir şeyin eskisi gibi olmamasının temel koşulu; gerçeğe gözlerimizi kapamamamızdır. Eski anlayışlarla, eski tarz ve yöntemlerle, hep aynı kitlelere giderek bize ait olmayan modernist ideolojinin etkilerini atmadan "yeni" yaratılamaz.

Kaypakkaya'nın ardılları olarak, ezilen/yoksul kesimlere, şu ana kadar bizi onlardan uzak tutan "çelişkilerimizi" atarak, teorik/siyasal/örgütsel görevlerimizin genişliğinin farkına vararak, hiç zaman kaybetmeden kitlelerin denizine dalma zamanıdır. (Bitti)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

28 Mayıs 1992'de, Refik Yaşar, Ayhan Altunbaş, Medet Hoşafçı, Yılmaz Talayhan, Halil Erciyas ve Re-

fik Yaşar, katıldıkları Halk Ordusunda bir ihbar sonucu pusuya düşürülerek son kurşunlarına kadar çatışarak ölümsüzler kervanına katıldılar.

Yıldız Çiçek, 1968 Dersim'de gözlerini açtı hayata. 1989 yılında Proletarya Partisi saflarına katılan

Yıldız, artık Karadeniz dağlarının Kinem'i ve gerilla birliğinin komutanı olmuştur. 1 Haziran 1992'de bir ihbarcinin ihbarı üstüne pusuya düşürülürler ve kahramanca çatışan Kinem çatışmada ölümsüzler kervanına katılır.

SOMA ÖLÜM OCAĞI

ՍՈՄԱՆ ՄԱՀՎԱՆ ՕՋԱԽ Է

Soma maden ocağı katliamı, Türkiye'nin aynı zamanda dünyanın en büyük maden ocağı faciası olarak şimdi tarihe geçti. Soma İşçi Katliamı olarak da anılacak, hafızalardan kolay kolay silinmeyecek bu vahşet, işçi ölümlerinin en büyük olma özelliği ile de işçi sınıfı mücadele tarihinde yerini koruyacaktır. Bu katliamda resmi rakamlar ölen madenci sayısını 301 olarak açıkladı. Ama gerçek bu değildi. Ölü sayısının gizlendiği, bu rakamın üstünde olduğu herkesin kanaatidir. Vardiya değişimine denk gelen bu facia anında 787 işçinin ocakta bulunduğu söylenmektedir. Hiçbir kayıt düzeninin bilinçli olarak gösterilmediği, hiçbir zaman da gösterilmeyecek belgelerde kesin ölü sayısı hep gizli kalacaktır.

KAZA DEĞİL, CİNAYETTİR

ՊՍԱՀԱՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԶԷ ՄՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒ ԿՈՏՈՐԱՍ Է

13 Mayıs'ta meydana gelen, dünya tarihinin en korkunç madencilik faciaları arasında anılan Soma maden ocağı katliamı, AKP'nin kendini bu suçtan kurtarmak için söylediği kader, kaza gibi açıklamaları hiç kimseyi inandıramamış, suçüstü yakalanmışlardır. Halen de suç işlemeye, gerçekten olup-bitenleri kamuoyundan gizleyerek devam ediyorlar. Enerji Bakanı'nın, Soma Maden Ocağı şirketine "sağlık ve güvenlik" tedbirleri için, teşekkür ederken, sakalından utanmadı, Allah korkusu yaşamadı. Vicdanı sızlamadı.

Tehlikeli boyutlara ulaşan karbon-monoksit gazının yükselişini cihazların uyarmasına rağmen, kömürlerin hiç görülmemiş şekilde ısınması, ışıkların sönmesi, kaza olacağına emareleri besbelli iken, "çalışın bir şey olmaz" diyen "dayıbaşları", "ekipbaşları" işçileri ölüme gönderdiler. İşçiler üstünden kâr sağlayan bu kan emiciler patronun madendeki uşaklarıdır. Yine bir teknisyenin tüm uyarılarına kulaklarını tıkayan

şirket yetkilileri kâr ve aşırı üretimin durdurulmasını istemediler. Kulak asmadılar. "Bu kablolar dayanmaz, mutlaka bir arıza olacak, faciayla sonuçlanacak, bir gün hepimizin cenazesini buradan çıkaracaklar" demesine rağmen dikkate almadılar.

Böyle tehlikeli ve sorunlu bir işyerinin müfettişler tarafından senede iki kere denetlemeye tabi tutulması ayrıca bir sorun olarak görülmelidir. Denetleme önceden şirkete haber verildiği için, tabii ki buna da "denetleme" denilirse, önceden hazırlanan tüm dokümanlar imzalanır, yemekler yenir, sonradan herkes yine bildiği gibi hareket ederdi. Tüm bu olup bitenleri sadece izlemekle yetinen Maden-İş Sendikası'nın bu katliamda, bu acı tabloda çok büyük sorumlulukları vardır. Suç ortaklarıdır. Hiçbir işçinin memnun olmadığı, şirketin bir sözcüsü gibi çalışan Maden-İş, işbirlikçi, işçi düşmanı yüzünü göstermiştir. Sendika seçiminin de işçinin hiçbir seçeneğinin olmadığı, doldurulan zarfları sadece götürüp sandığa atmaktan başka bir rolü olmadığı ortaya çıkmıştır.

SKANDAL

ՄԿԱՆՈՒՄ

Dünya madencilik sektöründe, maden facialarının olduğu ülkelerin başında Rusya, G. Afrika, Çin, Zimbabve, Hindistan yer almaktadır. Ama Türkiye bu ülkeleri geride bırakarak, işçi katliamlarında 1. ülke, en çok ölümlerin yaşandığı ülke olarak yerini almıştır. Avrupa ülkelerinde, her geçen gün gerileyen ölüm oranları, yerini Türkiye'ye bırakmıştır. İnsan hakları ihlallerinde yine Türkiye ilk sırayı almaktadır. Bunlar tesadüfi değildir. Özelleştirilen işyerleri, fazla kâr amacıyla, yoğun çalışma temposu, getirilen prim sistemi kazayı tetiklemiştir. Ekipbaşı, dayıbaşı ile zorla çalıştırılan, aynı zamanda taşeron işletmelerde emeğin ucuz olması sebebiyle katliamlar ve ölümler kaçınılmaz olmuştur.

Soma maden ocağında bir kurtarma

rezaleti yaşanmıştır. İçeride mahsur kalan emekçiler, bir umut kurtarılmayı beklerken çoğu kendi imkanları ile kurtulabilmişlerdir. İlk dört gün boyunca "dualarınızı eksik etmeyin" denilerek, kadere, olaylar akışına bırakılmıştır. İlk günde olayın vahametini gören, bilen yetkililer uluslararası yardımı kabul etmemişlerdir. Dünya kamuoyunda bütün maden ocağının foyalarının ortaya çıkarması pahasına işçi ölümlerini onaylamışlardır. Kendi ellerinden de hiçbir şey gelmemiştir. Ölümlere seyirci kalmıştır. Oysaki bir acil yardım talep edilmesi durumunda, belki ölümler bu kadar ağır olmayacaktı. Gelen yardım talepleri de geri çevrilmiştir.

Hatırlanacak olunursa Şili'de 700 metre yerin altında tam 69 gün, 33 maden işçisi mahsur kalmıştı. Utanmadan yetkililer Şili'de meydana gelen bu olay için "çok uğraşmışlar biz onları 15 dakikada kurtarırdık" açıklamasında bulundular. Pes doğrusu.

AKP iktidara geldiğinden bu yana iş cinayetlerinde 15 bine yakın işçi hayatını kaybetti. Taşeron işletmelerinde işçi ölümleri sendikali işletmelere oranla % 34 daha fazladır. İşçi ölümlerinin bu kadar çok olmasının sebebi Türkiye'nin uluslararası sözleşmeleri imzalamamasından meydana gelmektedir. Çünkü bu imzanın bedeli, ağır maliyet faturaları getireceği için Türkiye buna yanaşmamaktadır.

NİYE KAÇIYORSUN ULAN İSRAİL DÖLÜ

ԻՆՉՈՒ ԵՄ ՓԱՆՉՈՒՄ ԱՅ ԼՐԷՍԻ ԶԵՏՆՈՐԷ

Bu ülkede her zaman "ilklerin adamı" olarak gösterilen R. T. Erdoğan'ın şimdiye kadar gelen başbakanlardan ayrı olduğu, yaşanan 12 sene zarfında belli oldu. İlk bir köylüye "anani da al git" diyerek gündeme oturmuştu. Ama bugün artık herkes tarafından da kabul gören gerçeklik başbakanın küfürbaz, hakaret eden, vatandaşı azarlayan, tokatlayan, sinirlenince kendine hakim olama-

yan taraflarıdır.

Ermeni kimlik ile bu ülkede yaşamının ne kadar zor olduğunu, devletin en üst yetkilisinden, sıradan bir vatandaşa kadar, günlük yaşantımızda ağzından duymaya alışık olduğumuz "Ermeni dölü, Ermeni oğlu Ermeni, Ermeni adam" hakaretlerine başbakan bu sefer "İsrail dölü" diyerek bir ilke imza attı. Başbakan yardımcısının zorunlu olarak açıklama gereği duyduğu, İsrail lobisinin telefonla arayıp olayı soruşturduğu olay, Soma maden ocağını sözde ziyareti sırasında yaşandı.

Acılı, yaşlı ailelerin yüzlerce cenazeleri ile çok zor günler geçiren Soma halkının kabaran öfkesinden korkan R. T. Erdoğan koruma ordusu ile bir protestocunun "babamın katilinin burada ne işi var" sözüne çok öfkelenince tokat attığı görülmüştür. Yine göstericiye "niye kaçıyorsun ulan İsrail dölü" diyerek kadar saldırganlaşmıştır. Anti-semitist düşmanı yüzünü göstererek, ırkçı olduğu, nefret suçu işlediği kayıtlara geçmiştir.

Soma katliamının ardından bölgeye koruma orduları ile gelen Başbakan ile Cumhurbaşkanı kitlelerin tepkisi ile karşılaşmışlardır. Kitlelerin öfkesinden kaçacak delik aramıştır. Soma ölüm ocağında meydana gelen patlama ile ilgili açıklamalarında "bunlar doğal şeylerdir, literatürde iş kazası denilen bir şey vardır, bunun yapısında fitratında bunlar vardır" diyerek yeni bir skandala imza atmıştır.

Halkımıza reva görülen her türlü hakaret, küfür ve tokadı devrimciler unutmayacak şekilde not etmişlerdir. Bunun hesabını er veya geç mutlaka soracaklardır. Yoksul, onurlu yüzü kömür karası ama vicdan sahibi insanlar, görünüşte partisinin ismi Ak, ama vicdanları kömürden de kara olan AKP'lileri bir gün mutlaka tarihin çöplüğüne gönderecektir. Halkımızın başı sağ olsun!

Mayıs 2014

ERMENİ DEVRİMCİLER
ՀԱՅ ՀԵՂԱՓՈՒՄՎԱՆՆԵՐ

Çerkes soykırımı protesto edildi

İstanbul: 21 Mayıs 1864 yılında Kuzey Kafkasya'dan Çarlık Rusyası tarafından sürülen başta Çerkesler, Büyük Çerkes Soykırımı ve Sürgü-

nü'nü anmak ve Rusya Başkonso-losluğu önüne yürüyerek protesto etmek isteyen birçok Çerkes kurumu Galatasaray Lisesi önünde toplandı.

Çerkes kıyafetleri ve Çerkesya bayrakları ile "Rusya soykırımının hesabını verecek", "150 yıldır kana-

yan bir yara Çerkes Soykırımı" gibi pankartlar açtılar. Kitlenin içerisine HDP'nin de destek amacıyla katılması ile birlikte birçok kişi HDP'nin kitlenin içerisinden çıkmasını istedi ve HDP kitlesine yöneldi. Kitlenin yürüyüşe başlarken "HDP dışarı" demesi ile beraber HDP kitlesi tara-

findan "Yaşasın halkların kardeşliği", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz" sloganları atıldı ve olumsuz bir durumun yaşanmaması için eylemden ayrıldı. Daha sonra Çerkes Halk İniyatifi, bir açıklama yaparak HDP'den özür diledi.

“Hayatın boyunca haksızlıkların karşısında ol, e mi?”

Mersin: 2 Şubat 2011'de Dersim'de şehit düşen 5 Kızıl Karanfil'imizin cenazelerini, geçtiğimiz günlerde aldık. Aradan 3 sene geçmiş olsa da yüreğimizde hem özlemleri hem de yoldaşlıkları taptaze duruyordu. Aileleri için de, yoldaşları için de...

Mersin'de yaşayan **Fatma Acar (Dilek)**'in ailesi için de durum aynı... Daha bizi kapıda gören annenin gözlerine hücum eden yaşlar, babanın yutkunmaları yetiyordu bunu anlamaya... Mutfakta buzdolabının üzerine, misafir odasının ortasına ve tabii ki de annenin yatağının başköşesine konulmuştu Fatma'nın resimleri. Fatma'nın annesi, bize Fatma'nın geride kalan eşyalarını gösterirken, bir yandan ağlıyor bir yandan da başına basıyor onları. Hele de siyah saç tokası, annenin dışarıda başka bir kadının başında bile görse yüreğini dağılıyor.

Annenin yatağının başköşesine koyduğu resimde Beşler'in tamamı yer alıyor. “Geceleri bazen uyanıyorum. Fatma'yı öpüyorum. Sonra diğerleri üzülmesin diye onları da öpüyorum” derken, bu kez biz tutamıyoruz gözyaşlarımızı... Fatma'nın bir gün bile evde durmadığından, hep işi olduğundan ve kendine hiç vakit ayırmadığından yakınıyor anne. Sürekli boncuk yaptığını, ara ara çeşitli işlerde çalıştığını anlatıyor. Bitiremediği süs kemerini de, yardım olsun diye kızından aldığı küpeleri nasıl sakladığını da... “Erken gitti Fatma'm. Bir komutan gerillasını nasıl bırakır da gider!” Derken Fatma'nın liseden mezun olduğu günlerde arkadaşlarının yazılarıyla doldurduğu hatıra gömleğini buluyoruz. 07.05.2001 tarihinin olduğu gömlekte yazanlara bakınca Fatma'nın lise yıllarından beri, haksızlığa karşı dik duruşunu, asiliğini sürdürdüğünü gördük. Gerisini biz anlatmayalım, arkadaşlarından okuyalım:

- Seni tanıyalı bayağı zaman oluyor. Kimseyi kırmayan, fikirlerini sonuna kadar savunan, her zaman haklının yanında olduğun için kimse sana söyleyecek kötü bir lafı olamaz zaten. Umarım ideallerine kavuşursun. Mutlu olman dileğiyle... (Pakize)

- Yaşandı, bitti (!) ve yolun sonuna geldik (!) Artık yollarımız ayrılacak (!) Bu noktadan sonra yol ikiye ayrıla-

cak Fatma. Ya şans seninle olacak ya da olmayacak. İçinde tabii ki senin gayretin de var. Şanslı olursan bir gün çok güzel yerlere gelmişsin. Bir de bakmışsın Fatma bakan olmuş. Böyle bir şey hep aklımdan geçtiği için yazdım. Benim bu tür tahminlerim genelde tutar.

Genelde insanlar bana güvenmez. Konuşmamın 3 kelimesinden biri şakadır. Ama insanlar bunu yalan olarak algılar. Sen sanki bana güvenmek ister gibiydin. Valla bunları niye yazıyorum ya da aslında ne yazmak istediğimi ben de bilmiyorum. Yazıyorum işte. Merak ettiğim bir şey var. Hep merak ettiğim... Makineye kaptırılan kolun, üzerine kurşun yağın bedenlerin hesabını kim soracak. Dünyanın en güzel türkülerini işlenmiş kırmızı fularlarını yüzlerine takıp, savurdıkları ateş toplarıyla kim aydınlatacak gecenin karanlığını... Şimdi cenk mevsimi mi? Neyse ayrılısak da beraberiz. (Yiğit)

- Sana ne diyeyim bilmiyorum. İlk önce Allah akıl fikir versin diyeceğim. Ama diyemiyorum, çünkü fazlasıyla vermiş. Her zaman sana rakip bile olamamanın ezikliği içinde yaşadım. (Lise 3'te) Geometri kursların için sağ ol. Kendine iyi bak. Sevgiler (Buğra)

- Her şeye muhalefetsin be Fatma!!! Ama fikirlerini sonuna kadar savunman güzel bir şey. Hiçbir zaman

savunduğun fikirlerden dönmemen dileğiyle... Diploma notuma etki ettiğin için teşekkürler. Kendine iyi bak!!! (Onur)

- Seninle saçların konusunda rekabet etmem imkansız. Yani sen beni yanlış anlamışsın. Kararlı ve azimli, tatlı ve bir o kadar inatçısın. Seni tanıdığım için çok şanslıyım. Senin gibisine az rastlanır. (Teslime)

- Sevgili Einstein'ımıza sevgilerle... (Emrah)

- Senin gizemini anlayamadan okul bitiyor ya, ona yanarım. Ama bir tek şey anladım, hayatımda tanımaya çalıştığım ama tanıyamadığım tek insansın. (Eda)

- Asi ve dik başlı kız! Kendine iyi bak ve beni sakın unutma! Tüm mutluluklar senin olsun. Sevgilerle... (Gökhan)

- Kızım, sen nasıl bir insan-sın! Dünyanın en sakini, aynı zamanda en dik kafalısı! Asla değişme! (Eda)

- Anadolu'nun bağrından çıkmış güzel kız!

Seni tanıdımdan beri seninle oturup konuşmak, siyasi konuları tartışmak, senin sinirlendiğini görmek bana çok zevk veriyor. Bence ileride sen, bir lider olacaksın; parti lideri... Herkesin görüşlerini benimseydiği, izinden gittiği bir lider... Ve unutma ki, yakınlarında bir yerlerde olacağım. Sana hayatın boyunca mutluluklar ve başarılar dilerim. (Mehmet)

- Ortadoğu ve Balkanların en kıvrık saçlı kızı Fatma; Peygamber gibi adamsın. O kadar yardımseversin ki... Yazılılarda verdiğin kopyaları unutmayacağım. Sen de beni unutma. Haydi bay bay! (Göbek Turgay)

- Yoldaş; Seninle çok farklı insanlar olsak da ortak bir yönümüzün olması, o kadar güzel ki... (Filiz)

- Aslında her şeyi az ve öz olarak yıllığa yazmıştım. Ama seninle ciddi bir şeyler tartışmayı ve gülmeyi çok çok özleyeceğim. (Dostun Gözde)

- Sınıfın hanımefendi kızına... Ateşli tartışmaların bir numarası! İnşallah ODTÜ veya Boğaziçi'ni kazanırsın, bizleri gururlandırırın. Beni unutma olur mu? (Ozzy Öz)

- Kızım, sen harbiden saygı duyula-

cak nadir insanlardansın. Hak ettiğin gibi yaşamayı çok istiyorum. (İrem)

- Hayatımın anlamı Fatma'ya; Ben seni tanımadan önce meğer hiç yaşamamışım, dermişim... Ama bir üniversiteye gidersem bunda senin payını inkar edemem. Ne de olsa, yazılılarda kağıtlarımızın içeriği aynı oluyor. Seni hiç unutmayacağım! Sen de beni unutma olur mu? ODTÜ'lere gidip bizi unutursan çok darılırım! (Gökhan)

- Bir ağaç gibi tek ve hür, Bir orman gibi kardeşçesine (Tarık)

- Benim gibi anlaşılması güç ve karmakarışık bir insanı anlayan tek insan! Seni çok seviyorum. Dostluğumuz hep devam edecek. (Kanka)

- Asi kız; Lise 1'den beri düşüncelerine, laflarına, tartışmalarına, bağırma-larına bayılıyorum. Bu son sene de o güzel saçlarına bayıldım. Hele bugün daha güzel olmuş! Neyse ilerde seni televizyonlarda, örgüt mensubu olarak göreceğime o kadar eminim ki, şimdiden TV'den önce o anı kaydetmek için video alma kararı aldım. Geleceği hakkında emin olduğum tek kişisin. Arkadaşlığın, dostluğun ve her şey için sağ ol. (Gürol)

- İnanmış bir şeylerin olması çok güzel. Hayat ancak inandığın şeyler için mücadele ettiğin zaman anlam kazanıyor, inan! Hayatındaki her şeyin istediğin gibi olması dileğiyle! (Elem)

- Kıvrık; Senle bir sene çok zevkliydi. Senle birlikte yaptığımız konuşmaları, siyasi tartışmaları çok özleyeceğim. Dostum, her şey için çok teşekkürler. (Özellikle elmalar için) Her ne kadar istemesen de ODTÜ'de iyi eğlenceler. Seni çok seviyorum. (Seçil)

- Hayatın boyunca haksızlıkların karşısında ol, e mi? (Sibel)

- Fatma, sen gerçekten bambaşkasın. Hazırlıktaki o sessiz, sakın kız uçup gitti. Yerine neşe dolu, havalı bir kız geldi. Darwin'in evrim teorisini gerçekten kanıtlıyorsun. Bir dahaki evriminde görüşmek üzere... Evrimlerin ve devrimlerin kızı Fatma, seni çok seviyorum. (Havana)

- Fatoş, biz ayrılmayacağız! Siyasal bilgilerde tekrar görüşmek üzere! (Cihan)

- Tartışmaların ateşli partneri, geleceğin F tipi oruççusu, ileride mutlaka karşılaşacağız. Beni unutma! (Abdo)

5 kadın gerillanın mücadelelerini sahiplendiğimiz bu sürecin takipçisi olduğumuzu belirtmek amacıyla Sarıgazi'de bir yürüyüş gerçekleştirdik.

Vatan İÖ önünde başlayan yürüyüş sırasında sık sık “Halk savaşçıları ölümsüzdür”, “Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı”, “Beşler yaşıyor kavgaya sürüyor” vb. sloganları atıldı. Demokrasi Caddesi girişine geldiğimizde Beşler şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşunun ardından açıklama okundu.

(İstanbul YDG)

2 Şubat 2011'de kış üstlenme kampının çökmesi sonucunda ölümsüzleşen 5 kadın gerillanın mezar yerleri kısa bir süre önce açıklandı. Biz de **Yeni Demokrat Gençlik** olarak ölümsüzleşen

Militanlardan Kaypakkaya ve Soma eylemleri açıklaması

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist (TKP/ML)'ye bağlı militanlar, İstanbul'da bazı semtlerde yaptıkları eylemlerle 41. ölümsüzlük yıldönümünde komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı andılar. "Partimiz, devrimden çıkarı bulunan halk kitlelerini derinden sarsan, öfkesini ve tepkisini sokağa taşıyan işçi ve emekçilerin yanında, barikat başlarında yerini almış, 'Yasta değil, isyandayız' şiarını yükseltmiştir. Partimize bağlı militanlar, Kaypakkaya ve Soma gündemli bir dizi eylem ve sokak çatışmasının örgütleyicisi olarak öfkesini düşmana yönelmiş, halkımızı sahiplenmeye ve örgütlenmeye çağırmıştır" denilen açıklamada eylemlerin ilk adresinin **Gazi Mahallesi** olduğu aktarılmıştır.

"41. Yılında Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür! TKP/ML-TİKKO" imzalı bomba süsü verilmiş pankartın, İsmetpaşa Caddesi üzerine asıldığı ve bomba imha ekipleri tarafından fünye ile patlatılarak indirebildiğinin belirtildiği açıklamada Gazi Mahallesi'nde Soma için de eylemler yapıldığı şu sözlerle aktarılmıştır: "Maden ocaklarının Soma'daki işçilere mezar haline getirilmesine duyulan öfke, sokağa taşmış, militanlarımız 'Soma'nın hesabını soracağız! TKP/ML TİKKO' imzalı pankart açarak kitle eylemlerinde düşmanın yönelimine silahla karşılık vermiştir. Barikatlar tutulmuş, düşmanın ilerleyişini uzun süre engellenmiş, bir TOMA kullanılamaz hale getirilmiştir."

2. adresi **Gülsuyu Mahallesi** olduğu söylenen açıklamada mahallede eşzamanlı olarak Emek Caddesi ve Mustafa Bakal'a bomba süsü verilmiş "Katledilişinin 41. Yılında Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür! TKP/ML-TİKKO" imzalı pankartların asıldığı ve bomba imha uzmanlarının fünyeyle patlatması sonucu indirilebildiği aktarıldı.

"Eylemimizin bir diğer adresi **Sarıgazi** olmuştur" denilen açıklamada, "Kaypakkaya'nın anılması kapsamında devrimci, demokrat kurumların düzenlediği yürüyüş kolunda 'Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür! TKP/ML-TİKKO' imzalı pankart açarak kitleyi silahlı şekilde selamlayan militanlarımız, eylemde pankartı cadde üzerine asmışlardır. Yine Soma'da yaşanan katliamın protesto edilmesi ve hesap sorulması amaçlı düzenlenen eylemlerde militanlarımız teçhizatlı şekilde yer almış, 17 Aralık operasyonunda yolsuzluğun ve talanın adresi haline gelen **Halkbank Sarıgazi Şubesi** etkili şekilde vurulmuştur" denildi. Şubenin daha sonra tadilata alındığı da gelen bilgiler arasında.

"Meşaleyi Kaypakkaya'dan aldık, Soma için hesap soracağız"

H. Merkezi: Komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**, katledilişinin 41. yılında, Soma'da katledilen madencilerin öfkesiyle anılmaya devam ediliyor.

* **DERSİM:** 17 Mayıs günü **Partizan**, **BDP**, **ESP** ve **EMEP**'in bileşeni olduğu **HDK**; Kaypakkaya, Hasan Ocak, Dörtler ve Haki Karer'i andı. Sanat Sokağı'nda toplanan kitle, Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Kaypakkaya'nın posterinin açıldığı yürüyüşte, "Meşaleyi Kaypakkaya'dan aldık, Soma için ağıt yakmayacağız, hesap soracağız" yazılı Partizan imzalı pankart taşındı. Meydanda yapılan saygı duruşu sonrası Dersim Belediyesi Eşbaşkanı Mehmet Ali Bul, **BDP**, **ESP**, **HDP**, **EMEP** ve **Partizan** birer açıklama yaptı.

* **PULUR:** 17 Mayıs günü Yeşilyazı Köyü'nde yapılan piknikte Kaypakkaya anması yapıldı. Turistik Hotel önünde toplanan kitle yaptığı uzun bir araç konvoyuyla köye giderek anma etkinliği gerçekleştirdi. Köyde toplanan kitle, yapılan piknik sonrası başta Kaypakkaya olmak üzere tüm Mayıs ayı şehitleri için saygı duruşu yaptı. Saygı duruşu sonrası **BDP**, **EMEP**, **Ovacık Gençlik İnciyatifi** ve **Partizan**'ın yaptığı konuşmaların ardından müzik dinletisi ile anma etkinliği sona erdi.

* **PULUR**'da 18 Mayıs günü, **Partizan** yaptığı bir yürüyüşle Mayıs şehitleri anmasını sürdürdü. Turistik Hotel önünde toplanan kitle, **Ovacık Belediyesi** önüne yürüdü.

* **MUĞLA:** **YDG** olarak Kaypakkaya yoldaşı anmak için 18 Mayıs günü yaptığımız etkinlikte **Partizan** ve **YDG** adına bir açıklama okundu. Daha sonra **Tohum Kültür Merkezi**'nin hazırladığı bir sinevizyon izlendi.

Ardından içinde **YDG**'nin de bulunduğu **HDK Gençlik Meclisi**'nin düzenlediği eylem için **Sınırsızlık Meydanı**'na sloganlarla yürüdü. Alana varıldığında okunan açıklamadan sonra oturma eylemi gerçekleştirildi. Alanda çıkılırken "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya" sloganı atıldı. Daha sonra **YDG**'liler olarak **Şerzan Kurt Özgür Gençlik Derneği**'nin düzenlediği Mayıs ayı şehitlerini anmak amaçlı sinevizyonu izledik. (**Muğla YDG**)

* **KOCAELİ/İZMİT:** Mayıs ayı şehitleri İnsan Hakları Parkı'nda devrimci, demokratik ve yurtsever kurumlar tarafından 18 Mayıs günü anıldı. Be-

diye işhanında toplanan kitle, Kaypakkaya, Haki Karer'in ve Dörtlerin resimlerinin olduğu pankart ve dövizlerle yürüyüşe geçti. Yürüyüşün sonunda parka gelen kitle saygı duruşu gerçekleştirdi ve açıklama yaptı. Açıklama sırasında kitle "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Kahrolsun faşist Kemalist diktatörlük" sloganlarını attı. Açıklamada Haki Karer'in ve Dörtler'in ve Soma maden işçilerinin hesabının sorulacağı da vurgulandı.

(**Kocaeli YDG**)

* **MERSİN:** 18 Mayıs günü Mayıs ayı şehitleri Akdeniz Belediyesi Konferans Salonu'nda düzenlenen paneller anıldı. **HDK**, **HDP**, **Halkevi**, **Öğrenci Kolektifleri**, **KESK** ve **Devrimci 78'liler**'in örgütlediği panel, devrim şehitleri adına saygı duruşuyla başladı. **Partizan**'ın örgütlenme sürecinde yoğun emeğinin bulunduğu panelde Soma katliamına da sıkça vurgu yapıldı. Şiirlerin okunduğu panele internet üzerinden görüntülü olarak katılan **Muzaffer Oruçoğlu**, Kaypakkaya'nın yaptığı çalışmalardan, pratik yönünden örnekler vererek bahsetti. Ardından söz alan **BDP**'li **Kahraman Oğuz** da Haki Karer ve Dörtler'in mücadelesini anlattı.

Oğuz'un ardından söz alan panelist **Bertal Doğan**; Kaypakkaya'nın Şafak Revizyonizmi'yle yürüttüğü mücadeleyi anlatarak bu mücadelenin kökeninde bütünlüklü tahlil etme gücünün olduğunu söyledi. Ayrıca, Seçme

Yazılar'ın artık Kürtçe basılmış olduğunu dile getirerek Kaypakkaya'yı anlamak için onun gibi inceleyip mücadele yürütmek gerektiğini ekledi. **HDK** adına konuşan **Duygu Ergen**, Kaypakkaya'yı putlaştırmadan incelemek gerektiğini söyleyerek pratik içinde, mücadele içinde olmak gerektiğini söyledi. **Akdeniz Belediyesi Eşbaşkanı Yüksel Mutlu** ve **Fazıl Türk**'ün de katıldığı anma **Yaşam Ateşi**'nin verdiği müzik dinletisi ile sonlandırıldı.

* **ESKİŞEHİR:** **Partizan**, **YDG**, **BDP**, **DHF**, **ESP**, **SGD**, **SDP**, **SYKP**, **Kaldıraç** ve daha birçok devrimci kurum yaptıkları yürüyüş ve basın açıklamasıyla Kaypakkaya ile Haki Karer ve Dörtler'i andı. Kanatlı **AVM** önünden "Mayıs şehitleri ölümsüzdür" ve "Soma kader, kaza değil cinayettir. Hesabını soracağız" pankartlarla yürüyen kitle, **ESPAK AVM** önünde meşale yakarak, bir **YDG**'li tarafından okunan açıklamayla eylemi sonlandırdı.

Liseliler isyanda!

Antakya: 24 Mayıs günü Antakya'da liseliler artan baskılardan kaynaklı bir eylem gerçekleştirdiler. **LÖB**, **Liseli Kıvılcım**, **Özgür Lise**, **Liseli YDG** ve **Dev-Lis**'in çağrısıyla Eğitim-Sen önünde toplanan kitle buradan **Büyük Park**'a yürüyüşe geçti. Kitle adına yapılan açıklamada polis-idare işbirliğine son verilmesi gerektiğini ve baskıların liselileri yıldıramayacağı belirtildi.

Bir hasta tutsak daha yaşamını yitirdi

H. Merkezi: 8 Aralık 2013'te "küçük hücreli akciğer kanseri" teşhisi konulan ve bu teşhise rağmen tahliye başvurularına cevap verilmeyen hasta tutsak **Beşir Alto**, 21 Mayıs günü hayatını kaybetti.

Konuya ilişkin açıklama yapan **İHD Adana Şubesi** "Biz yıllardır hasta mahpusların sağlık hakkına erişimleri için gereken düzenleme-

lerin yapılması ve ağır hasta mahpusların tahliye edilerek tedavilerinin dışarıda daha sağlıklı koşullarda yapılması için çaba harcıyoruz. Siyasal iktidar bu sorunu çözmek için yeni yasalar çıkarır gibi yaparak hasta mahpusların üzerine bir kilit daha vurmakta ve hasta mahpusların tedavilerini engelleyerek, geciktirerek ölüme terk etmektedir" dedi.

F oturumunda 114. hafta

İstanbul: Oturma eyleminde konuşan **İHD İstanbul Şube Başkanı Ümit Efe**, hasta mahpusların sayısının giderek arttığını belirtti. Geçtiğimiz günlerde **Maraş**'ta ring aracının devrilmesi sonucunda mahkûm **Bilal Bilici**'nin hayatını kaybetmesine değinen Efe, devletin tutsakların yaşamlarına değer vermediğini de ifade ederken, **Haziran** ayında bir etkinlikten yeniden **Meclis** önünde olacağını söyledi.

“İntikamcı başbakan!”

İstanbul: 19. yılını geride bırakan Cumartesi Anneleri eylemlerinde bu hafta 478. kez bir araya gelerek, kaybedilen evlatları için adalet isterken,

ülkenin 19 yılda “**Tank Cumhuriyeti**”nden “**TOMA Cumhuriyeti**”ne döndüğünü belirttiler. Bu haftaki eylemde ilk sözü Fehmi Tosun’un eşi **Hanım Tosun**, “*Biz kimse öldürülmesin-kaybedilmesin diye buradayız ama son bir*

haftada 2 gencimiz daha vahşice katledildi” diyerek başbakan R.T Erdoğan’ı “*intikamcı başbakan*” olarak nitelendi ve Okmeydanı’nda katledilenlerin ailelerine başsağlığı dileyerek Soma katliamına değindi.

Yüreğimizde öfke, bilincimizde cesaret; BEŞLER

2 Şubat 2011’de şehit düşen Beşlerimizin ölümünün üzerinden 3 yıl geçmişken, insan ne hissedeceğine karar veremiyor 5 kızıl karanfilimizin mezar yerlerinin açıklandığı o anda. Bir yandan görmek, hissetmek istemek; diğer yandan onları en çok olmak istedikleri bölgeden almak... Bu duygularla çıktık yola. Yoldaşlarımızın aileleriyle birlikte her geçen saat onlara yaklaştığımızı bilerek, hissederek. Dersim’e varıyoruz işte; sonra savcılığa başvuru yapmak için biraraya gelen ailelerle birlikte Hozat’ın yolunu tutuyoruz. Vardığımızda Hozat’a, sokakta bulunan herkesin bildiğini, aralarında konuştuklarını öğreniyoruz. Savcıyla görüşmeyi beklerken ailelerden biri soruyor: “Bu yolları araba zor aşılıyor, çocuklarımız nasıl başarıyor?” Bir diğeri yanıtlıyor soruyu: “*Onlar buraları çok seviyorlardı; o nedenle zor gelmedi, yürüdüler kilometrelerce yolu günlerce*”.

Elbette şaşırır herkes. Kadını cünkü beşi de... Onlardan ‘yuva yapmaları’ beklenirken, silah elde düşmana meydan okudular. ‘Narin’ olmaları öğretilmişken, zorlukları göğüsleyip ufukumuza genişlettiler. Gerilla saflarına katılmakla kalmayıp komutan olmuşlardı. Kadınların yolunu aydınlatanlardı. Bir yandan hüzün, bir yandan cesaret, bir yandan öfke, bir yandan umut! Buydu işte hissettiklerimiz. Ailelerimizin gözlerindeki hüzün, öfke oluyordu yüreklerimizde. Onların çocuklarını sahiplenışı, umut oluyordu bilincimizde.

Devletin girmeye cesaret edemediği bir yerdeydi yoldaşlarımız. Elbette ‘izin’ vermeyecekti/veremeyecekti savcı; korkuyordu çünkü. Savcının itirazına rağmen yola koyulduk. Kalabalıktık, güç alıyorduk birbirimizden. Uzun, virajlı, yılan gibi kıvrılan yollarda ağır ağır ilerlerken konvoy; adeta tören halindeydik. Gözlerimiz yamaçlarda, dilimizde Özlem’in yanık sesinden bir ezgi: “*Sen ölmedin yiğidim, türkülerde adın var...*” Amutka Karakolu’na yaklaşıyorduk işte. Dersim Katliamı’nın yönetildiği faşist yuvasına. Yoldaşlarımızın defalarca hesap sorduğu o karakola. Karakol da biliyor öfkemizin boyutunu, korkuyorlar ya bir yandan. Sorgusuz açıyorlar kapılarını karakolun; yolumuza devam etmemiz için içinden geçmemiz gerek zira. Araçların bir kısmını orada bırakmamız gerekiyor, traktör dışında hiçbir aracın giremediği patikaya doğru yol alıyoruz. Sadece yürümekte zorlanacak olanlar kalıyor araçların yanında.

İşte asıl anlatılması olan, o dakikalar da başlıyor. Mayın tehlikesinin olduğu bölgede traktörün açtığı izden tek sıra halinde yürüyoruz. Gerillalarla yan yana yürüdüğümüzü hayal ederek yaklaşık 2 saatlik yolculuğu adımlıyo-

ruz. Gözlerimizi yamaçlardan ayırmadan, her birimizin elinde kazma, kürek, battaniye...

İçimizde, bu coğrafyada büyüdüğü için bu yollara alışık olanlar olduğu gibi; hayatında hiç böylesi bir patikada yürümemiş olanlar da var. Tüm yorgunluğa rağmen düşe kalka adımlanan yolda Kinem (Çiğdem)’in sözleri geliyor aklımıza: “*Yoldaş, gerillaları düşünelim. Onlar nasıl aşılıyor zorlukları? Bak, yükümüz hafifledi bile*”

Varıyoruz mezarların yanına. Öyle güzel duruyorlar ki orada, yan yana; her birinin başında bir taş, isimleri yazılı. İtinalliyelce yapılmış her biri. Üzerlerinde kır çiçekleri, özenli ellerce konulmuş belli. Kazmalar, küreklerle kazmaya başlıyoruz mezarları, ağıt yakmadan sessizce gözyaşı döküyor kimimiz; kimimiz birkaç kez toprak attıktan sonra bir başkasına devrediyor küreği. Beşler’i almaya giden her el dokunuyor toprağa, her dokunuşta yaklaşıyoruz canlarımıza. Öyle itinalı koyulmuşlar ki oraya, herkes bir kez daha bağlanıyor bu sevgiye, inanca.

İşte göründü yoldaşlarımız. Yağmurluklara sarılmış bedenler, gerillanın devrettiği itinayla alınıyor topraktan. Battaniyeler değil, dokunuşlar ısıtıyor ölümsüz yürekleri. Eller ince ince işlerken, diller sloganları haykırıyor: “**Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı**”.

Yoldaşları yan yana koyuyoruz, zaten hep oldukları gibi; ölümün bile ayıramadığı gibi. Bir slogan daha haykırıyor diller: “**Umut dağlarda, Partizanlarda**”.

Yeminler ediliyor yoldaşlarımızın başında. Bir yoldaş konuşuyor sonra, ailelerin yaşadığı hüznü bugün tekrardan kendilerinin de yaşadığını söylüyor. Şehit düşenlerin ardından ağlamanın ve yas tutmanın değil, onların mücadelesini sonuna kadar götürebilmenin onur olduğunu belirtiyor. Bir kadın yoldaş haykırıyor “**Kadınlar kavgayı büyütüyor!**”

Tabutlara koyduğumuz canları taşımaya başlıyoruz. Onlarca kişiyiz, dillerimizde slogan, yüreklerimizde öfke. Karanlık bastırıyor bir yandan, çiğ yağmış çimenlerle örtülü toprağın üzeri-

ne. Her ayak basışımızda bu yolları gerillaların da adımlamış olduğunu bilecek. Karakolun orada bizi heyecanla bekleyenlerin, traktörün ilk ışıklarıyla yürekleri hızlanıyor. Aynı anda Amutka Karakolu ışıklarını söndürüyor bir bir. TC’nin her bir asker, siperlerin arkasına saklanmış, korku okunuyor gözlerinden. Birleşiyoruz orada, tabutlarımızı kızıl örtülere sarıp sarmalıyoruz. Tüm araçlarımızla konvoy halinde yola çıkıyoruz tekrardan. Yol boyunca yaylacı köylüler yol üzerinde bizi bekliyor ve uğurluyor Beşler’i.

Devlet Hastanesi’ne getirdiğimizde yoldaşlarımızı, yağmurlukların içinden alınıp kefeneye sarılı koyuluyor tekrardan tabutlara. Aileler, yoldaşlar gidiyorlar yan yana duran tabutların başına. Analar, bir bir gidiyor çocuklarının başına. Her biri tek tek sarılıyor birbirinden ayırt etmediği tüm tabutlara. Kürtçe ağıtlar yükseliyor Fatma’nın başında. Ana sesleniyor Fatma’ya “*Sen en akıllımdın, her şeyi çözerdin. İşlerin hiç bitmiyordu, neden yarım bıraktın işlerini? Sen komutandın, komutanlar savaşımlarını bırakırlar mı hiç?*” Gerillaya katılırken ‘cesaret edip sarılamadığı’ annesi sarılıyor işte yiğit komutan kızına; isyan etmiyor, sitem etmiyor. Adli Tıp’a götürülmek üzere alınırken tabutlar, kızıl örtüleri düzeltiliyor.

Her ne kadar aileler, “Hepsi bizim evladımız. Yan yana koyacağız mezarı” dese de Savcılık, hem Dersim’de hem de ülkenin dört bir yanında yürekleri Beşler için atan yoldaşlarının bu dayanışmasından ve ısrarından korkuyor. Ve bu yüzden Malatya Adli Tıp’a yolluyor. Yoldaşlarımızı bu kez Malatya’ya götürüyoruz. Burada da engeller devam ediyor ve bu kez ailelerinden DNA testi için örnekler alınarak, cenazelerin teslim edilmesi için tarih erteleniyor. Ama nafiye... Ne **Sefagül Kesgin** ne **Nurşen Aslan** ne **Gülizar Özkan** ne **Fatma Acar** ne de **Derya Aras** yoldaşları onların ellerine bırakmayacak ve onları şanına yakışır bir şekilde yan yana toprağa vereceğiz. Kürtçe, Türkçe, Zazaca ağıtlarla ama isyanla ama devrim yeminimizi tazeleyerek...

“Sınırlara ve kadın katliamlarına son”

Mersin: Şirnex’in Cizire ilçesine bağlı Kuştepe Köyü yakınlarında TC askerinin açtığı ateş sonucu **Saada Derwish**’in katledilmesi Mersin’de protesto edildi. **Mersin Kadın Platformu**’nun yürüyüşü için istasyon önünde toplanıldı. “**Sınırlara ve kadın katliamlarına son**” diyen kadınlar yolu trafiğe kapatarak Özgür Çocuk Parkı’na kadar yürüdü.

YDG’li kadınların da katıldığı eylemde parkta buluşan kadınlar Rojava’da katledilen kadınlar için saygı duruşu gerçekleştirdi. Kürtçe ve Türkçe yapılan açıklamada **Saada Derwish**’in yaralı halde saatlerce hastaneye götürülmemekle ölüme mahkum edildiğine değinildi ve “*Sınır tanımadığımızı ve sınırları yıkacağımızı, bugünden yarına özgürlük ve mücadele ruhumuzla dimdik sınırlara yürüyeceğimizi haykırıyor ve buradan bütün kesimleri bu konuda seslerinin yükseltmeye çağırıyoruz*” denildi.

Kadın tutsaklardan Soma’ya destek eylemleri

H. Merkezi: Soma’da yaşanan katliamın ardından Ankara Kadın Hapishanesi’nde tutulan **TKP/ML, DHKP-C, MLKP, MKP** dava tutsakları bir açıklama gerçekleştirdiler. Gazetemize ulaştırdıkları açıklamada şair Orhan Veli’nin madencilerle ilgili “*Yüz karası değil kömür karası/Böyle kazanılır ekmek parası*” dizelerini paylaşan tutsaklar, “*Uyumak yasak bize. Dinlemek bu yalanları, kanmak bu yalanlara yasak! Karnımız tok, kulağımız tıkalı, vicdanımız doldu çoktan tüm bu safsatalara. Bir halkın yüreği doldu taşıyor artık*” diyerek Soma katliamına isyan ettiler.

Tutsaklar katliamı protesto etmek bir dizi eylem gerçekleştirdiler. 14, 15, 16 Mayıs tarihlerinde sloganlarla kapı dövme eylemi yapan tutsaklar 16 Mayıs’ta aynı zamanda bir anma etkinliği düzenlediler. “*Hücrelerden çıktığımızda yakamızda Soma halkıyla dayanışmaya ve katil devletten hesap sorulacağına ifade eden kokartlar bulunuyor*” diyen tutsaklar, adli tutsakların da “sessizce de olsa” eylemlere destek verdiğini aktardılar.

Taciz ve onursuz aramaya karşı ortak tutum

H. Merkezi: Sincan Kadın Hapishanesi’nde bulunan **TKP/ML** dava tutsağı **Resmiye Vatansever** gönderdiği mektupta kendisinin ve aynı davadan tutuklu bulunan **Zeliha Bulut**’un görüşüne gelen ziyaretçilerin elle üst araması sırasında taciz edildiği ve onursuz arama dayatıldığı için suç duyurusunda bulduklarını açıkladı. Vatansever yaşanan olayı şu sözlerle ifade etti: “*Zeliha Bulut’un ve benim (Resmiye Vatansever) ziyaretçilerimiz üst arama cihazlarından sinyal verilmemesinden problemsiz geçmelerine rağmen elle üst araması yapılırken taciz edildiler. Hapishanedeki tutsakları da onların ziyaretçilerini ve o ziyaretçiler üzerinden muhalif kesimleri toplumu yıldırma korkutmaya yöneliktir*”.

Devrimci kadın tutsaklar yapılan taciz ve onursuz arama dayatmalarına karşı birlikte hareket ettiklerini ve ziyaretçilerinin yaşadıkları saldırı karşısında tüm siyasi kadın tutsaklar olarak toplu suç duyurusunda bulunarak ortak tutum geliştirdiklerini ifade etti.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

BEŞLERİN DÜŞLERİ İLE GEZİ İSYANI'NIN YILDÖNÜMÜNE!

Geçtiğimiz yıl, Mayıs ayının son günleri ile başlayan isyan dalgasından bu yana sokaklar durulmadı ve durulmayacağı da benziyor. Güvencesizlik ve gelecek-sizliğin yarattığı toplumsal bunalımın üzerine; talan ve yağma projeleri, üç çocuk, kürtaj, içki yasağı vs. derken artan baskı ve yasaklarla başını gençlik ve kadının çektiği milyonlarca insan adeta patlama noktasına gelmişti. Gezi Parkı'yla bu patlama, isyana ve işgal-lere dönüştü. Bu süreçte AKP ile polisi nezdinde devletin yalancı, rüşvetçi, katliamcı yüzü milyonların beynine kazındı.

Gezi İsyanı, her ne kadar korunmaya çalışılsa da zedelenmiş, yıpranmış, tekdüze hale gelmiş özgür ve eşit bir geleceğe dair özlem ve umutları yeniledi. Kimi zaman işgal alanlarına yazılan ve kalıplara sığmayan "Ya ameliyatlı yerime denk gelseydi", "Devrim televizyonlardan izlenmez", "GTA'da polis döven nesile denk gel-diniz", "Sıkma demiyorum, hobi olarak yine sık", "Çare Droğba", "Slogan bu-

lamadım", "Korkma la, biziz halk", "İçimizdeki kötü vatandaşı kürtajla aldır-dık", "Kahrolsun bağız şeyler" yazılmaları ile isyan içinde kaha-kalara boğulduk. Kimi zaman Mehmet'in, Abdo'nun, Ali İsmail'in, Medeni'nin vd. katledilişinin hüznü ve birbirine düş-man edilmeye çalışılan ulus, inanç ve tabii ki futbol takımlarının dayanışması-nın coşkusu ile milyonlar olduk.

Tarih sahnesinden silinene kadar...

En büyük korkuları da buydu ve isyanı-mızı kirletmeye, terörize etmeye, marji-nalleştirmeye çalıştılar. Onlar bu atağa kalktıkça tek tek pislikleri döküldü orta-lığa... Önce yolsuzluk operasyonları, sonra çirkeflik yapa yapa geçirdikleri seçim süreci... Ve son olarak da Soma'da patronla birlikte açıktan ger-çekleştirdikleri, yüzlerce maden işçisi-nin canına mal olan katliam... Artık kaçış şansları olmayan açıklıkta her şey ve onlar da bunun farkında. Bu yüzden madenci ailelerini, başbakan danış-manlarının arka ayakları ile tekmeleti-

yorlar. Bu yüzden "kaderin" ve "işin fı-ratının" arkasına gizlenmeye çalışıyor-lar. Bu yüzden özellikle Gezi İsyanı'nın yıldönümünün yaklaştığı bugünlerde Gezi'yi hatırlatacak her eyleme saldırı-yor, arsızlaşıyor ve pervasızlaşıyorlar.

Son olarak Okmeydanı'nda Berkin ve Soma anmasına saldırıda ilk olarak cemevinde cenazeye giden **Uğur Kurt'u**, ardından bu olayı protestola-rında **Ahmet Yavuz** isimli bir kişiyi kat-lettiler. Okmeydanı adeta OHAL bölgesine çevrildi. Berkin için "ölmüş-tür, geçmiştir" diyen ve polisin eylem-cilere nasıl sabrettiğine bir türlü anlam veremeyen başbakanın emriyle, Soma'nın ateşi ile cayır cayır yandıkları için; yeni cinayetler, katliamlar örül-meye başlandı. Ama hayır! Madencinin kömürleşen, Berkin'in 16 kiloya inen bedenleri gözümüzün önünde si-linmeyecek, ta ki bunu yapan katiller tarih sah-nesinden silinene kadar!

Pervasız ve elleri-kollarını sallayarak halka saldıranlara karşı şimdiki kadar sessiz kalmadık, Gezi İsyanı ile tazele-nen bilincimizle bundan sonra da ses-siz kalmayacağız! Bu pervasızlığa karşı Okmeydanı'nda, Gazî'de, Sarıgazi'de alanlara çıkan silahlı militanların coş-kusu ve bu coşkunun Gezi İsyanı ile açığa çıkan toplumsal muhalefette bul-duğu yankı bu katliamlara sessiz kalın-mayacağını ilanında geline nokta-dır. 2011 Şubat'ında şehit düşen 5 kadın gerilladan emanet aldığımız bilinç, ye-rine getirmek zorunda olduğumuz görev budur. Beşlerin düşlerini ger-çeğe dönüştürmek için kuşandığımız isyanla Gezi İsyanı'nın yıldönümünü Partizanca karşılayalım!

İSTANBUL

* **Okmeydanı:** Liseli Dev Genç'in 22 Mayıs günü Berkin ve Soma'yı anmak istemesine tahammül edemeyen poli-sin saldırısı ile başlayan çatışmalarda ilk gün polisin saldırması sonucu ara so-kaklara dağılan öğrencilerin üzerine ateş açmakla kalmayan polis, cemevini de hedef alarak ateş açtı ve **Uğur Kurt'u** vurdu. Polis, Kurt'un yerde ağır yaralı yattığını gördüğü halde üzerine bir de biber gazı ile ateş etti.

Polisin bu saldırganlığından kaynaklı yarım saatten fazla ambulans gelme-mesi ve geldikten sonra da mahalleden çıkamaması sonucu Uğur yaşamını yi-tirdi. Kurt'un katledilmesinin ardından mahallede binlerce kişinin sokağa dö-külerek, protesto ettiği saatlerde polis yine kitleye saldırdı ve bu kez bu saldırı-da daha Kurt'un kanı kurumamışken **Ahmet Yavuz** ağır yaralandı. Yavuz, ba-şında **AKbaba** gibi bekleyen polislin

gözü önünde can verdi!

Polisin saldırısından sonra Kurt'u memleketi Sivas'a uğurlamak için ertesi gün (23 Mayıs) binlerce insan Okmey-danı'nda, cemevinde biraraya geldi. Po-lis her tarafı abluka altına aldı. Bu sırada R.T Erdoğan'ın fütursuzca, kendini bil-mez "ölmüştür, geçmiştir" şeklindeki konuşmalarını duyan **Berkin Elvan'**ın annesi **Gülsüm Elvan** fenalaşarak has-taneye kaldırıldı.

Polisin ara ara saldırdığı, ara ara beklediği günün sonunda, Kurt'un ce-nazesi, aralarında **Partizan** okurlarının da bulunduğu binlerce insan tarafından sloganlarla memleketi Sivas'a gönderil-di. Cenazenin ardından polis, kitleye gaz bombaları ile saldırdı. Etrafı sarı şer-itlerle kapatıp insanların evlerine git-mesine dahi izin vermeyen polis, bası-na da hakaret ederek çekim yapmasına izin vermedi. Çeşitli devrimci ve yurtse-ver kurumlardan militanlar da, polisin artan ve insan ölümlerine neden olan saldırısına karşı silahlarla, havai, fişek-lerle ve molotoflarla alanlara çıktı ve böyle devam eden çatışmalarda polis

apar topar çekilmek ve sarı şeridini de topla-mak zorunda kaldı.

* **Gülsuyu:** Mahalle halkı 22 Mayıs akşamı Partizan ve ESP'nin çağrısıyla Heykel Meydanı'nda toplanarak Fatma Hanım Meydanı'na yürüdü. Burada yapılan açıklama ile devletin katliamcı yüzü teşhir edildi.
* **Kadıköy:** Boğa Heykeli'nde birara-ya gelen kitle "**Dün Berkin, bugün Uğur; Diren Okmeydanı, Kadıköy se-ninle**" pankartıyla Bahariye Caddesi ve Kadıköy ara sokaklarında yürüdü. Kitle yürüyüşünü tekrardan Boğa Heykeli'ne dönerek sonlandırırken eyleme halkın verdiği destek oldukça yoğundu.

BURSA

DirenBursa'nın çağrısıyla 23 Mayıs günü Setbaşı'nda biraraya gelen kitle, sloganlarla yolun bir yönünü kapatarak Heykel'e yürüdü. Burada Uğur Kurt şahsında ve Gezi İsyanı'nda, Soma'da katledilenler için saygı duruşu gerçek-leştirildi. Eyleme HDK de "**Sokakta, madende devlet katlediyor**" pankartı ile katıldı.

MERSİN

Kurt'u anmak için Cemevi önün-de başlayan eylem Forum AVM önüne devam etti. Yürüyüş es-nasında kitlenin öfkesi dikkat çe-kerken; yapılan açıklamada **Mersin Alevi Dernekleri** yapılan saldırıların hesabının sorulması-nı istedi. Oturma eyleminin ar-dından AKP binasının önüne yü-rüyen kitleye polis saldırdı ve çatışma başladı. Havai fişeklerle

ve taşlarla polise karşılık veren kitleye polis biber gazı ve plastik mermilerle saldırdı. Kitlenin içerisinde ara ara gözaltı yapan sivil polisler saldırı esna-sında da 8 kişiyi gözaltına aldılar.

* **Tarsus:** 22 Mayıs günü Yarenlik Alanı'nda aralarında Partizan'ın da bu-lunduğu **Tarsus Emek ve Demokrasi Bileşenleri** Kurt için yürüyüş düzenledi. Açıklama gerçekleştirildi ve Okmeydanı halkının yanında olunacağı belirtildi.

ANTAKYA

23 Mayıs günü halk, içerisinde Parti-zan'ın da bulunduğu çok sayıda kuru-mun çağrısıyla Ahmet Atakan Soka-ğı'nda toplandı ve Sümerler Mahalle-si'ne yürüdü. Kitle Mehmet Yeloğlu Köprüsü'ne varınca polis kitleye saldırdı. Aralarında Partizan ve YDG okurları-nın da olduğu kitle buradan Armutlu Mahallesi'ne çekilerek barikat kurunca polis tazyikli su ve plastik mermilerle saldırmaya devam etti. Polis birçok kez mahalleye girmeye çalışsa da halk tara-fında geri püskürtüldü.

İZMİR

Alevi Bektaşî Federasyonu bileşenleri ile devrimci kurumların çağrısı ile bira-ya gelen binlerce kişi, Uğur Kurt ve diğer Gezi şehitlerinin fotoğraflarının ol-duğu "**Elini çocuklarımızdan çek katil diktatör**" yazılı olduğu bir pankart taşı-yarak, Eski Sümerbank önüne yürüdü. Eyleme Partizan "**Bedel ödedik bedel öde-teceğiz**", "**Uğur Kurt kavgamızda yaşıyor**" vb. dövizlerle katıldı.